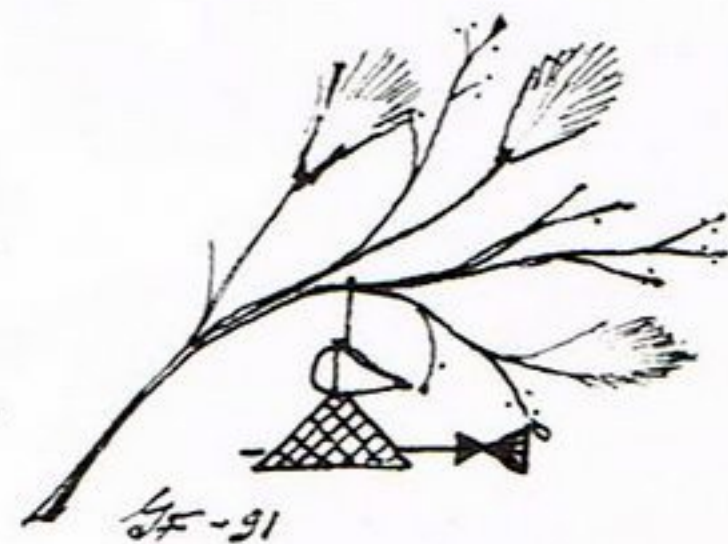

SVETT-

BLADET

UTGIVET

AV

VÅREN 1994

Så här vill vi ha det vid VOK-stugan varje vinter! Tack snälla Kung Bore som fick både unga och gamla att ta fram skidor och stavar igen! P-platsen har varit full av bilar och VOK:s skiduthyrning har gått strålande! (Foto: ROLF MALMROS)

SVETTBLADET

Mer eller mindre officiellt organ för Visborgs Orienteringsklubb.

Utkommer tre gånger om året, i mars, i augusti och i december.

Upplaga: Cirka 300 ex = 1 ex/familj.

HUVUDREDAKTÖRER:

Familjen Björn och Gunnel Fransson, Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY. Tel 0498/264568.

REDAKTÖRER:

Kommittéledare och alla som blivit ombudade att skriva eller som på alldeles eget initiativ skriver något. Välkomna med bidrag!

INNEHÅLL:

- Sid 2: Johan har ordet
- Sid 3: Vi ansvarar i VOK
- Sid 4: Klubbnytt
- Sid 5: VOK-notiser
- Sid 6: Vitt guld över Gotland
- Sid 7: Redaktörsproblem
- Sid 8: Gotlands OL-framtid
- Sid 9: Linda sprang i Spanien
- Sid 10: Jenny retar kinesar
- Sid 11: Lösa spår försvunna
- Sid 12: Kaj-brev. VOK-profilerna
- Sid 13: Femtio år med VOK
- Sid 14: Anders Dahlin
- Sid 15: Björn i skogen
- Sid 16: Pressombudstyckande

Den som inte vet vart han är på väg, hamnar förmodligen någon annanstans!

PÅ VÄG!

Idrott för
nytänkare.

JO, HAN JOHAN
FÖR ORDET

HURRA! Äntligen VINTER! Och skidan den slinter!

Ja, äntligen får jag uppleva en riktig "VOK-vinter" och äntligen får skidsektionen någonting att bita i.

Den har ju under flera år bara haft "nöjet" att planera vintersäsongen, för att sedan bara konstatera att snön "lyst med sin frånvaro". Men i år har snön lyst upp våra sinnen ordentligt.

Jag har haft nöjet att hjälpa till i skidbaracken med uthyrning av skidor till hågade gotlänningar. Det är härligt att se alla glada amatörer, både unga och gamla, kasta sig ut i spåren för någon/några timmars skidåkning.

Första dagen på sportlovet var ju inte vädret till sin fördel (det snöade på tvären!). Trots det kom det folk ut och hyrde/åkte skidor i VOK-spåren. Efter en stund kom en mamma fram och frågade om vi inte skulle tända brasan snart, för de ville grilla korv - då var sikten ungefär fyra meter i snöyran! Sagt och gjort! Här skulle tändas brasa! Som en "gammal sjöscout" var det en enkel sak för mig att ordna detta, och snart brann en munter brasa i nordanvinden utanför VOK-stugan. Det mest fantastiska var att det verkligen grillades korv vid brasan. En mamma kommenterade min häpnad uppsyn med kommentaren: "är det sportlov, så är det!".

Nu har jag inte bara haft nöjet att som ordförande uppleva "vinter-VOK", utan jag har tillsammans med hustru ULLA fått uppleva en av VOK:s "doldis"-verksamheter. Vad kan detta vara? undrar ni säkert. Jo, VOK:s motionsdans! Det var jättekul att träffa dessa glada, entusiastiska och vänliga dansare en söndagskväll. Varken jag eller Ulla är några duktiga dansare (vi kan inte dansa över huvud taget), men dansgänget lurade med oss i några av sina danser och det var jättekul. Ni som vill, men kanske inte vågar, ska veta att ni är välkomna att haka på dansgänget. Ni lär er efter hand och de som redan kan dansa, kommer jättegärna att hjälpa er. Hör av er till STEN BJÖRKLUND - han kan allt om detta.

Nåväl - efter vinter kommer vår. Innan vi vet ordet av har vi avverkat årets BRÖDKAVLE, VÅRTRÄFFEN m m. I år har vi som tur är inga "hämskor" lagda på orienteringsverksamheten, utan det är full rulle från början. Ni som "halkat efter" med träningen, ge inte upp, utan kom igen nu när våren är här med barmark och mild temperatur. Ut i skogen! Gå, lunka, löp er fram under vårens tävlingar. Det viktiga, tycker jag, är inte att vinna, utan det är att må bra och ha roligt tillsammans!

Väl mött i skog och mark!

JOHAN HÖRLIN

VI ANSVARAR³ I VOK

Ordförande:	JOHAN HÖRLIN	tel 277901
Vice ordf.:	Margareta Persson	219634
Kassör:	Gurli Hörnell-Rondahl	272312
Sekreterare:	Bo Magnusson	276209
Suppleant:	Lars-Göran Nilsson	264033
Suppleant:	Birgitta Ohlsson	261664
Revisorer:	Olle Gardell	271827
	Georg Nilsson	264202
(Suppleant):	Olle Östensson	219391

OL-SEKTIONEN:

Sektionsledare:	KAJ WIRÉN	213719
Ledamöter:	Hasse Matthing	212044
	Rolf Malmros	218635
	Svante Ekvall	279142
	Folke Magnusson	213409
	Kjell Rosén	248485
	Sven Larsson	216885
	Berith Hallgren	218997
	Anki Hallström	277672
	Jenny Ekvall	279142
	Magnus Dahlström	211853
	Magnus Johansson	264458
	Anders Ohlsson	271207

SKIDSEKTIONEN:

Sektionsledare:	GUNNAR ALVAEUS	219357
Ledamöter:	Gun Nordin	216260
	Anders Ardin	216333
	Magnus Gadefors	239034
	Jonas Lindgren	216531
	Göran Neldemo	30174
	Andreas Karlsson	211441

STUGSEKTIONEN:

Sektionsledare:	STEN BJÖRKLUND	261065
Ledamöter:	Uno Johnsson	212041
	Per-Ulf Dahlström	217814
	Sören Thulin	261162
	Mats Dahlström	211853
	Torbjörn Spång	218537

UTBILDNINGSANSVARIG:

LARS-GÖRAN NILSSON	264033
--------------------	--------

PRESSOMBUD:

BJÖRN FRANSSON	264568
----------------	--------

VALBEREDNING:

Sammanställande:	ING-MARIE BERGMAN	218635
Ledamöter:	Gunnar Hallström	277672
	Aina Österdahl	278971

Sammanställande själv motionär som utan tvekan passar in i SVETTBLADET - ROBBAN GUSTAVSSON.

MOTIONSKOMMITTÉN:

Sammanställande:	ROBERT GUSTAVSSON	36114
Ledamöter:	Gunnar Hallström	277672
	Rune Lindenfalk	213944
	Ulla Dahlström	211853

FESTKOMMITTÉN:

Sammanställande:	ANNELI ANDERSSON	51261
Ledamöter:	Britt/Olle Ronsten	212958
	Britt Johnsson	212041
	Leif Andersson	51261
	Catarina Ohlsson	271207
	Iris Carlsson	262064

*** VOK-LOTTERIET ***

Januari	35	Kurt Pettersson
	72	Christer Starklint
Februari	1	Lena Dahlberg
	43	Ingrid Enequist
Mars	23	Bengt Svensson
	34	Iris Carlsson

Ring 21 89 97, Berith Pettersson, om du vill veta mer om VOK-Lotteriet eller teckna dig för egna lotter!

* * Visborgs OK 9/4 kl. 10.00 VOK-stugan

nya?
24 84 85

REFERAT FRÅN ÅRSMÖTET

Det här referatet skrevs ursprungligen för att föras in i Gotlandstidningarna. Tyvärr kom det aldrig in, så det VOK-are som inte hade tillfälle att närvara vid årsmötet har här en chans att få veta vad som tilldrog sig:

"Snön låg vit och hård vid VOK-stugan när 30-talet medlemmar samlades till VOK:s årsmöte den 25 januari. Tyvärr var snötäcket för tunt för att alla skidsugna skulle kunna ta ett varv innan själva mötet började, ett faktum som också påverkar klubbens verksamhet i stort. Det är nämligen länge sedan man kunde vare sig ha skidskola eller skidtävlingar och det är troligen en av anledningarna till att både antalet sammankomster och antalet medlemmar har sjunkit de senaste åren. Nyrekryteringen av orienterare har varit blygsam även under 1993 och det är något som ger VOK-styrelsen något att fundera på och åtgärda till kommande verksamhetsår.

VOK har många som gör stora insatser för att få ungdomar att komma igång med orienterandet, även i tävlingssammanhang. Varje år delas ett vandringspris ut till BÄSTA UNGDOMSLEDARE. Det består av en pokal, som vandrat sedan 1975. I år var det makarna ANNELI och LEIF ANDERSSON, som fick utmärkelsen.

VOK-STANDARET gick 1993 till ING-MARIE BERGMAN, som efter många års förtjänstfullt arbete avgick som kassör och ersattes av GURLI HÖRNELL-RONDAHL. Vilka som besätter övriga poster i styrelsen framgår av sidan "VI SOM ANSVARAR I VOK".

Under 1993 hade klubben cirka 90 aktiva orienterare. Elitlöparna har inte visat framfötterna som förväntades av dem, och det av många skäl: Försiktighet vid tränandet p g a tränings- och tävlingsförbudet under våren har gjort att många inte kommit "ifatt", stor skadefrånvaro, och, kanske framför allt, många av klubbens duktigaste orienterare studerar eller arbetar på fastlandet. Bland de yngre damerna har dock förväntningarna stigit och flera står beredda att ta upp kampen mot övriga Gotlandseliten. Kanske kan det bli en VOK-dam som tar hem den åtråvärda mästartröjan om några år? Ser man på listan över DM-segrare, så är det damerna och den äldre generationen som står för de flesta.

BJÖRN FRANSSON

VOK:s vandringspris till bästa ungdomsledare tilldelades ANNELI och LEIF ANDERSSON.

NYTT FRÅN VOK-STYRELSEN

Vid årets första ordinarie styrelsesammanträde 31 januari diskuterade och beslutade styrelsen bland annat följande:

Sammanträdesplan för fastställdes preliminärt enligt följande: 28 mars, 6 juni, 15 augusti, 17 oktober, 21 november, 12 december. Samtliga dagar är måndagar!

Till Utbildningsansvarig för 1994 utsåg styrelsen LARS-GÖRAN NILSSON.

Utbyggnad av VOK-stugan är ofta diskuterad. Ordföranden, dvs JOHAN HÖRLIN, fick i uppdrag att till nästa styrelsemöte ta fram förslag på deltagare i "utbyggnadskommitté" och målsättning med ev utbyggnad. Styrelsen tidigare uppdrag till stugkommittén att utreda installation av larm och öppen spis får ingå i "utbyggnadskommitténs" uppdrag.

VOK fyller 50 år 1995, kommitté med ANNELI ANDERSSON som sammankallande skall arbeta fram förslag till lämpligt firande.

Skogsplantering ger ofta gott tillskott till klubbkassan. MATS DAHLSTRÖM, SVEN PERSSON och LARS-GÖRAN NILSSON får i uppdrag att förbereda och organisera skogsplantering i vår.

Svettbladets fortsatta innehåll och utformning diskuterades med dess redaktör BJÖRN FRANSSON. Vi konstaterade att det inte finns anledning ändra på något för närvarande.

BO MAGNUSSON
Sekreterare

*** KLUBBMÄSTERSKAP ***

I år arrangeras klubbmästerskapen tillsammans med Bro OK och SOK Svaide enligt följande:

- ☐ NATT-KM onsdagen den 20 april
- ☐ DAG-KM söndagen den 12 juni
- ☐ KORT-KM måndagen den 8 augusti

*** LANTMÄNNEN CUP ***

Det blir fyra deltävlingar i årets Lantmännen Cup:

1. Onsdagen den 18 maj vid Gutestugan
2. Lördagen den 29 maj på norr någonstans
3. Lördagen den 27 augusti vid Svaidestugan
4. Lördagen den 3 september FINAL!

*** KLUBBMATCHER ***

VOK, Bro OK, SOK Svaide och Gute springer även i år klubbmatcher. Dessa går vid fyra tillfällen med start TISDAGEN DEN 12 APRIL eller TORSDAGEN DEN 14 APRIL. Kan man hoppas på att någon fixar fram någon form av resultatlista den här gången?

*** LÄGERLIV ***

12-15 MAJ (Kristi Himmelsfärdsdagshelgen) blir det ett familjeläger på fastlandet med tävlande på diverse ställen. Intresseanmälan är utsänd!

28-29 MAJ arrangerar KA3/Rauken ett storläger.

13-17 JUNI organiserar GOF ett 13-16-läger

16-19 JUNI är det Gutes tur att ta hand om 11-12-åringarna.

Alla som berörs av dessa läger kommer att få en egen inbjudan från de ansvariga.

*** JULKORT TILL BLADET ***

SVETTBLADET fick ett julkort: "God Jul och Gott Nytt År till Svettbladet. Det är lika härligt varje gång Du dimper ner i min brevlåda!" (Lisa Larsson)

*** VOK FYLLER 50 ÅR 1995 ***

I nästa år blir det jubileumsfirande för alla VOK-are. Då fyller nämligen klubben 50 år. Styrelsen har utsett en kommitté bestående av ANNELI ANDERSSON (sammankallande), ANDERS DAHLIN, ANDREAS KARLSSON, MARGARETA PERSSON, MAGNUS DAHLSTRÖM och BJÖRN FRANSSON, som skall närmare fundera över hur jubileet ska firas på bästa sätt.

*** NYCKLAR PÅ DRIFT! ***

Stugkommittén är orolig över vart alla nycklar till VOK-stugan har tagit vägen. Det är alldeles för många på drift. Nu vill man ha in ALLA nycklar för registrering. Meningen är, att man ska göra ett nytt register över alla nycklar och deras innehavare. Ni som har behov av nycklar behöver inte vara oroliga - så fort nyckeln registrerats får ni den tillbaka! Ni kan lämna er nyckel antingen till SÖREN THULIN eller till någon annan i stugkommittén. (Mats Dahlström)

*** WOK-CUPEN ***

WOK-CUPS-generalen HASSE är som vanligt ytterst hemlighetsfull när det gäller årets regler, vilka säkert konstruerats för att hindra de bästa från att vinna (!?). Klart är i alla fall att två nya medlemmar invalts, nämligen SÖREN THULIN och HASSE MELLQUIST, säkert väl kvalificerade för uppgiften. Troligen blir det ett VOK-GUBB-NATTA i år igen.

*** ORIENTERINGSSKOLAN ***

Stor annons i Gotlandstidningarna: "IDROTT FÖR NYTÄNKARE - du som är smart och behöver nya utmaningar, nu startar vårens nybörjarkurser i orientering". För VOK:s del gäller det:

LÖRDAGEN DEN 9 APRIL KL 10 VID VOK-STUGAN

Vill du ha upplysningar, kan du vända dig till: KJELL ROSÉN, TEL 24 84 85. välkommen!

VITT GULD⁶ ÖVER GOTLAND!

Nu är det vinter - och skidan den slinter...

Äntligen fick vi en vinter med skidföre på Gotland. Jag måste ärligen erkänna att jag börjat misströsta och funderingar om skidsektionens vara eller icke vara hade börjat dyka upp i huvudet. Senast vi hade en "skidvinter" var 1988 - sex år av mörker för en skidälskare.

När nu "det vita guldet" föll över ön, strömmade folk till VOK-stugan - så många att jag inte sett något liknande tidigare. Gamla, som dammat av sina undanstoppade skidor, och unga, som aldrig stått på ett par skidor, ville ut i skidspåren. Skidor var dock en bristvara på Gotland, vilket gynnade VOK. Mer än 1000 par skidor har hyrts ut från VOK-stugan, vilket givit ett bra tillskott till sektionens kassa. Jag vill här passa på att TACKA ALLA som ställt upp, inte minst vaktmästare SÖREN, och gjort denna uthyrning möjlig.

≡ **ÄLDST**

**L
E
R
Ö
D
É
N
7
2
ÅR**

Ett DM, 15 km och UDM, borde vi väl genomföra när nu förutsättningarna finns, så vi på sektionens möte. Det blir väl inte så många, som ställer upp, men ändå... Vi kalkylerade med 20-30 anmälningar. Döm om vår förvåning, när vi fick 66 st anmälningar - och alla kom, utom en! Tala om uppdämt behov! Hur det gick i tävlingen?

Jo, gammal är äldst, brukar man ju säga: I H21 utklassade JAN-ERIK ÖSTERGREN (48 år) allt motstånd och vann med 4 min och 24 sek. Övriga distriktsmästare blev:

H40: Göran Neldemo, VOK
H50: Åke Pettersson, VIF Gute
H55: Lars-Ulle Gadefors, Dalhem
H13: Magnus Neldemo, VOK
D35: Madeleine Engström, SOK Svaide
D11: Alexandra Ardin, VOK

Helgen efter, den 27 februari, genomfördes VOK-SPELEN. Tyvärr såg jag inte så mycket av den tävlingen, eftersom jag stod i skiduthyrningen och slet med kletiga vallaburkar. Även här blev vi dock positivt överraskade av antalet deltagare. 75 st åkte mellan 1,25 km och 30 km utan tidtagning.

Av bara farten arrangerade vi ett KM den 5 mars. Våren började nu göra sig påmind, med plusgrader, och det blev svårvallat. Det enda som gav fäste var klister, men i de lösa spåren blev det trögåkt. 22 st ställde upp. Jag hade väl hoppats på några fler, men det var ju sportlovsvecka och förkylningar som gjorde sitt för att minska antalet startande.

Klubbmästare blev (minst 2 startande):

H21: Niklas Alvaeus
H35: Anders Olsson
H40: Tommie Olsson
H50: Göte Dahlberg
H10: Richard Hörlin
D21: Aina Österdahl
D10: Elena Österdahl

**B
E
A
T
R
I
C
E
5
Å
R**

YNGST

Just nu skiner vårsolen - det är + 4 grader och snötäcket krymper. Den här vintern har dock visat att det fortfarande finns ett stort skidintresse inom VOK, med många duktiga skidåkare och lovande ungdomar. Nästa vinter kan vi bli ännu bättre med en målmedveten satsning.

GUNNAR ALVAEUS
Skidsektionen

REDAKTÖRSPROBLEM⁷

Det är möjligt att det här numret av SVETTBLADET kommer ut mycket senare än vanligt och även senare än planerat. Det finns många anledningar till det, inte bara Vinter-OS och en resa till Erik i Umeå under sportlovet. Jag vill gärna berätta om anledningen, kanske också för att jag vill visa på vilka problem som kan uppstå när allting vill sig riktigt illa under SVETTBLADETS tillkomst.

Det här med datorer har varit ett "rött skynke" för eder redaktör mycket länge. Lockande och förledande, men också farligt, har det känts! När jag äntligen vågade mig på att göra en ändring, efter 37 års maskinskrivande, skulle det bli på VOK:s nya bärbara dator, anskaffad av BO MAGNUSSON. Jag fick låna den för ungefär ett år sedan för att lära mig dess funktionärer och för att eventuellt så småningom kunna använda den när jag skriver SVETTBLADET. Det dröjde inte mer än ett par dagar innan skärmen plötsligt slocknade och, vad värre är, datorn luktade obehagligt bränt!

Jag blev tröstad av Bosse, som sa att jag inte kunde ha gjort något fel - och så småningom hade han fått tag i en annan dator på fabriksgarantin. Problemen att kunna använda den för SVETTBLADET har varit det här med skrivarfunktionen. Jag har varit tvungen att skriva allting på en diskett och sedan ta in det hela till endera mitt eller Gunnels jobb för utprintning - och det har gjort det hela så besvärligt att jag hittills avstått och istället använda den gamla "skriva på maskin", klipp-och klistra"-metoden. Och bladet har kommit ut i tid...

Så fick jag lämna tillbaka VOK-datorn till Jenny Ekvall som behövde den för att skriva ut startkorten till BRÖDKAVLEN och när jag i veckan hämtar tillbaka den, så finner jag... vadå? En helt annan dator, med andra funktioner och program, som jag inte känner till och som jag inte gått på kurs för! Och inte heller någon instruktionsbok... Men jag finner något annat också: att det finns en skrivare inbyggd i den bärbara datorn! Fantastiskt - precis som jag har önskat mig! Så får ni denna gång ett datorskrivet SVETTBLADET, så beror det på att jag lyckats lära mig den nya datorns skrivprogram och dessutom lyckats printa ut det! Tack, Bosse!

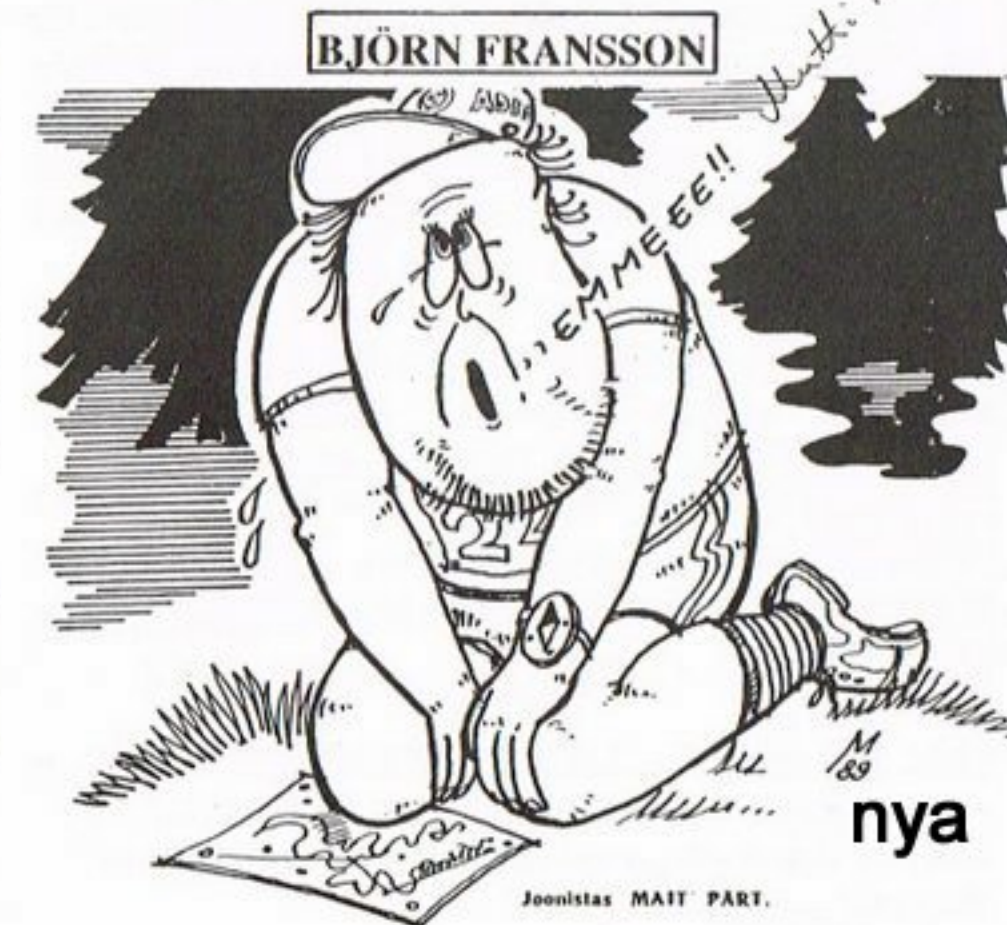
Men denna gång var det inte bara datorn som ställde till det med bladet vårt. Jag har i min egenskap av pressombud försökt att förse tidningarna med artiklar, när det har varit något

"viktigt" på gång inom VOK. Före jul hade vi Luciafest och OL-avslutning och jag gjorde ett reportage som jag lämnade till tidningarna. Till GA lämnade jag också en svartvit rulle film, som jag tänkte kunde illustrera mina artiklar. Dessutom tänkte jag mig kunna använda resten av bilderna för att illustrera SVETTBLADET med. Men vad händer? Jo, GA lyckas för ANDRA gången använda fel tid vid framkallningen och mina svartvita negativstrippar är helt blanka! Min artikel kom in, men utan illustrationer!

Så blev det årsmöte i VOK-stugan. Problemen började redan när jag skulle åka hemifrån. VOK-kameran var tom! Och inte hittade jag en enda svartvit rulle hemma! Ett samtal till ROLF MALMROS räddade situationen - han tog med sig en rulle, så jag kunde fotografera under årsmötet. Efter problemen med GA-framkallningen, beslöt vi oss för att framkalla själva, d v s Rolf gjorde det med sedvanlig snabbhet och akkuratess!

Min väntan blev lång. Varken GA eller GT skrev en rad om årsmötet. Inför planeringen av detta nummer av SVETTBLADET gick jag således till GA och bad att få tillbaka mina negativ. De var borta! Och så var den som hade tagit emot både artikel och negativ - LASSEMAN kunde bara beklaga det inträffade, för han hade inte haft med det att göra!

Så om SVETTBLADET har färre aktuella bilder än vanligt, så vet ni varför - och ni vet också att detta att komma ut med SVETTBLADET tre gånger om året minsann inte är utan problem. Nu fattas bara att ÅHLBERGS förnämliga tryckeri i Alva får haveri eller att någon blir sjuk där...

nya

GOTLANDS OL-FRAMTID -

HUR SER DEN UT?

GOTLANDSIDROTTEN är ett "Informationsorgan för idrotten på Gotland" och ges ut av Gotlands Idrottsförbund. Årets två första utgåvor har just kommit och i dem finns det en hel del intressant statistik, som på sätt och vis "tar pulsen på" de gotländska idrotterna och klubbarnas verksamhet.

LOK-stödet är ett mått på hur stor verksamheten varit, och där toppar för första gången Wisby Ridklubb föreningslistan, medan fotbollen fortfarande är störst bland idrotterna. Orienteringen redovisar 1307 sammankomster 1993 mot 1616 året innan - procentuellt sett en ganska stor nedgång. Vad det beror på, kan man alltid fundera över. Kanske är det tränings- och tävlingsförbudet som gjort hela minskningen? I så fall får vi hoppas på en uppgång under 1994 igen!

Vad gäller aktivitetsstödet i föreningarna, så kan vi för skojs skull jämföra de tre största rena OL-klubbarna Gotlands Bro OK, SOK Svaide och VOK. Där redovisar Bro hela 2822 deltagare, medan SOK Svaide har 1823 och VOK "endast" 1514! Inte undra på att VOK får stryk på många fronter i OL-tävlingarna av Bro - men Svaide?

Resebidraget har en eget statistik, och där är skillnaden ännu större: Bro har tilldelats 78 bidrag à 625 kr vilket ger 75075 kronor, medan Svaide fått 46 bidrag på sammanlagt 28750 kronor och VOK bara 6 resebidrag, som givit oss 3750 kronor. En oerhört stor skillnad mellan klubbarnas resande, som inte kan förklaras bara med att vi inte var med i 10-mila i fjol.

Folksams idrottsstipendium till ÅRETS IDROTT har två gånger tilldelats Orienteringssporten, nämligen 1977 och 1981. Det är ett tag sedan nu...

Sparbankens idrottsstipendium till ÅRETS IDROTTSFÖRENING har aldrig tilldelats någon OL-klubb...

1983 fick SVEN LARSSON Föreningen Gutnalias vandringspris till ÅRETS UNGDOMSLEDARE. Det har ingen annan OL- eller skidledare fått, varken förr eller senare!

Vi får gå tillbaka ända till 1982 för att hitta någon orienterare eller skidlöpare bland de som fått GULDKLUBBENS STIPENDIUM. Då fick JONAS LINDGREN utmärkelsen. Å andra sidan blev det då "en dubbel", för året innan fick JOHAN HALLGREN samma fina stipendium. Även J-E ÖSTERGREN och RONNY LILJEGREN finns med på listan, 1978 resp 1979. Är det inte snart dags för en orienterare igen?

GOTLANDS TIDNINGARS "GT-MEDALJEN" har utdelats sedan 1942. ROBERT AHRILING fick den 1944, GÖSTA LÖVQVIST 1948, EINAR DAHLIN 1955 och vår egen SVEN LARSSON hedrades 1964 för sina fina insatser i orientering och på skidor. Sedan dess har ingen OL- eller skidlöpare haft den ären - på 30 år! Detta faktum kan väl inte bara förklaras med att det blivit fler sporter på Gotland och att konkurrensen om våra ungdomars intresse blivit hårdare?

Slutligen måste jag nämna cirkelstatistiken för januari 1994. Där visar det sig att VOK ligger på en femte plats med 6 startade cirklar. Bäst är Suderbys Ridklubb med 9. Orienteringen ligger på fjärde plats bland idrotterna med 14 startade cirklar mot Ridsportens 25. Kanske visar detta ett litet ljus i mörkret - den som jobbar i cirkel brukar gå framåt!

BJÖRN FRANSSON

I den pågående "debatten" och tankeutbytet om Gotlandsorienteringens och VOK:s framtid har det inte dykt upp några nya, spontana bidrag. Tyvärr tillhör följande små notiser debatten:

*** JONNY BERGMAN, en av VOK:s tidigare "framtidsmän", lämnar klubben för att ikläda sig Nyköpings OK:s färger i orientering. Tills vidare kommer han dock att tävla för VOK i skidor. Något som han gjorde med stor framgång i Vasaloppet. Han blev bäste gotlänning med en 864:e plats på tiden 5.34.33 - och det i sitt debutlopp! Vackert jobbat! Jonny är för närvarande i Borlänge, där han pluggar på högskolan. Vi tackar Jonny för sina insatser för VOK och önskar lycka till i fortsättningen!

LINDA SPRANG⁹ I SPANIEN!

LINDA ÖSTERDAHL var med på Gotlands Orienteringsförbunds resa till SPANIEN i februari. På denna resa deltog ett antal orienteringsungdomar från Gotland. Här följer ett litet resereportage.

Efter att ha varit på resande fot sedan 6.45 på lördagsmorgonen kom vi äntligen fram till Madrid kl 01.30 på natten. Fast vi hade hört att det var minimal risk för regn, så regnade det minsann när vi steg av flygplanet. Alla väskor kom fram också, med undantag av JOHAN FORDALS båda väskor och en av MADDES.

Vi krånglade ett bra tag för att få tag i dem, men vi fick så småningom ge oss och ta oss till hotellet. Det var slitet och halvdant och ingen i personalen kunde ett enda ord engelska. Med SARA OLSSONS, efter två års läsning, knaggliga spanska, fick vi i alla fall våra rum.

Nästa morgon rusade vi ned till frukosten, som bestod av fralla, hård som sten, thé, kaffe, juice och sockerkakor. På mackan fick vi smör och marmelad - mycket bra att springa på! Sedan var det vila innan träningen. Den bestod av joggning för att vi ville kolla terrängen. Vi upptäckte att det mesta var grönt och mycket kuperat.

Lunchen åt vi på en Kinarestaurang, där personalen varken kunde engelska eller spanska. Till slut fick vi vår mat. Efteråt var det träning igen, fast inte på samma ställe. Denna gång var naturen helt underbar. Det kändes som om man var i Vilda Västern med flack och öppen terräng med höga plåtar, branter, klippblock och buskar till tusen. Inga träd och mark som var brunröd.

Dagen efter var det inte lika kul. På första passet hade killarna en stigning på två gånger Gotlands höjd, från högsta till lägsta punkt mellan två kontroller. På andra passet såg SARA, THOMAS OLSSON och JENNY ANDERSSON ett "stort kattdjur". Självt hamnade jag mitt i en getflock på minst 200 getter, och en spanjor som stod cirka 100 meter bort och hojtade och vislade och skrek. Gissa om jag blev förvirrad?

Nästa dags träning var på 2000 meters höjd. Det var sol och cirka 24 grader varmt. På eftermiddagen skippade vi träningen och åkte till MADRID istället. Vi parkerade i en park, som senare visade sig vara en "horpark". Vi shoppade, åt - och shoppade igen! När kvällen kom, gick vi tillbaka till parken, som visade sig vara full av mystiskt mörka bilar med imma på rutorna.

Tyvärr hann inte LINDAS foton från Spanien bli klara i tid för SVETTBLADETS tryckning. Här ser ni henne istället tillsammans med JONNY BERGMAN vid ett tidigare tillfälle.

De följande dagarna tränade vi vidare på olika kartor. ERIK FRANSSON hade varit med och ritat en av dessa! Vädret var som på sommaren här hemma med cirka 25 grader - helt underbart! Upptäckter jag gjorde under resan var att bilarna var små och fina, men buckliga. Alla körde som de ville och parkerade likadant. Refugerna var fulla av bilar. Folk hade ingen som helst känsla för miljön - det fanns avskrädeshögar överallt i naturen. Tallkottarna var stora som knytnävar (sådana skulle jag inte vilja ha i huvudet!) och tallbarren var minst en dm långa. Ni skulle ha varit med!

Jag vill tacka klubben för den fina sponsringen jag fick till resan. Förutom de fina naturupplevelserna, så har jag fått en fin träningsstart inför säsongen.

LINDA ÖSTERDAHL

Sagt innan årets härligt välkomna snönederbörd:
"JAG BRUKAR TA FRAM SKIDORNA OCH DAMMA AV DEM PÅ UNDERSIDAN EN GÅNG OM ÅRET"

JENNY RETAR KINESAR

10

Sedan jag gjort några små påpekanden vid förra årets BRÖDKNATET såg Mankan raskt till att jag blev banläggare vid årets BRÖDKAVLEN. Han tyckte väl att jag skulle få prova på och se att det inte alltid är så lätt att få allting att klaffa.

Nåja, när jag ännu satt där vid skrivbordet med mina banor var det inga problem, annat än att jag fick olika direktiv från MANKAN och BENGT SÖDERLUND - ända tills de kom fram till att jag skulle få bestämma allting själv...

Så var då banorna äntligen färdiga - i god tid, tyckte jag. Det hade ju ännu inte hunnit bli 1994! Men Mankan var av en annan åsikt. Han tyckte att pinnarna till kontrollerna skulle ha varit utsatta redan i november. På jullovet blev det i alla fall dags, och jag stod där och väntade på att Mankan skulle komma och hämta upp mig. En kvart för sent dyker han äntligen upp och förklarade, lite generat, att han hade glömt bort mig. Han hade fått vända tillbaka, när han var halvvägs till VOK-stugan.

Väl ute vid VOK-stugan hade Bengt och Mankan sin första dispyt om huruvida vi skulle hänga ut kontrollappar för att markera kontrollpunkten eller om det räckte med en siffra på en av pinnarna. Dock enades de ganska snabbt, och vi for iväg med Mankans terränggående bil. In med bilen så långt som möjligt i skogen - och sen bär det iväg med yxa, såg och spett på axeln, i gåsmarsch med mig först som vägvisare.

Allt gick bra tills vi skulle leta reda på en liten grop. Den var verkligen liten, för det tog oss en kvart att hitta den. När vi äntligen fann den och skulle banka ner 2 pinnar, ratade Mankan Bengts medburna pinne för att den var för kort, varvid Bengt mumlade för sig själv, samtidigt som han sågade ner en enbuske: "Va f-n, ska han rete kinesana ellar...?"

JENNY EKVALL får här goda råd av pappa SVANTE, om hur hon ska tas med åldermännen BENGT och MANKAN.

Under den förmiddagen kom det också fram att Mankan tyckte det var lite synd att jag var med, för när jag var med kunde ju inte Bengt berätta sina fräckisar, som han brukade.

Så började magen kurra, men Bengt ville fortsätta någon timme till, trots att han hade lovat frugan att vara hemma en halvtimme tidigare. Han blev snabbt nedröstad. Frugan kan inte ha blivit så glad när Bengt kom hem alldeles för sent, för när vi skulle sätta ut resten av kontrollpinnarna fick han inte permis hemifrån... Den gången blev inte heller lika kantad av små roliga kommentarer, och bara ett litet missöde inträffade: Mankan och jag glömde en kontroll som bankontrollanten JANNE NORRBY, Bro fick gå och leta efter i 20 minuter i 3 dm djup snö innan han gav upp (lite ska väl bankontrollanten också få anstränga sig...)

Tillverkning av kontrolldefinitionerna återstod, så jag fick låna VOK:s dator med vars hjälp det inte tog lång tid att sätta ihop deffarna. Inte heller tryckningen av banorna tog speciellt lång tid, tack vare att jag fick hjälp av Mankan. Så när jag just nu sitter och skriver detta är det mesta klart, och nu gäller det bara att hålla tummarna för att vädret blir fint. Nästa år får någon annan chansen att testa på att vara banläggare. Trots en åldersskillnad på mer än 50 år har jag och Mankan (och Bengt, när han fick permis!) haft riktigt roligt tillsammans!

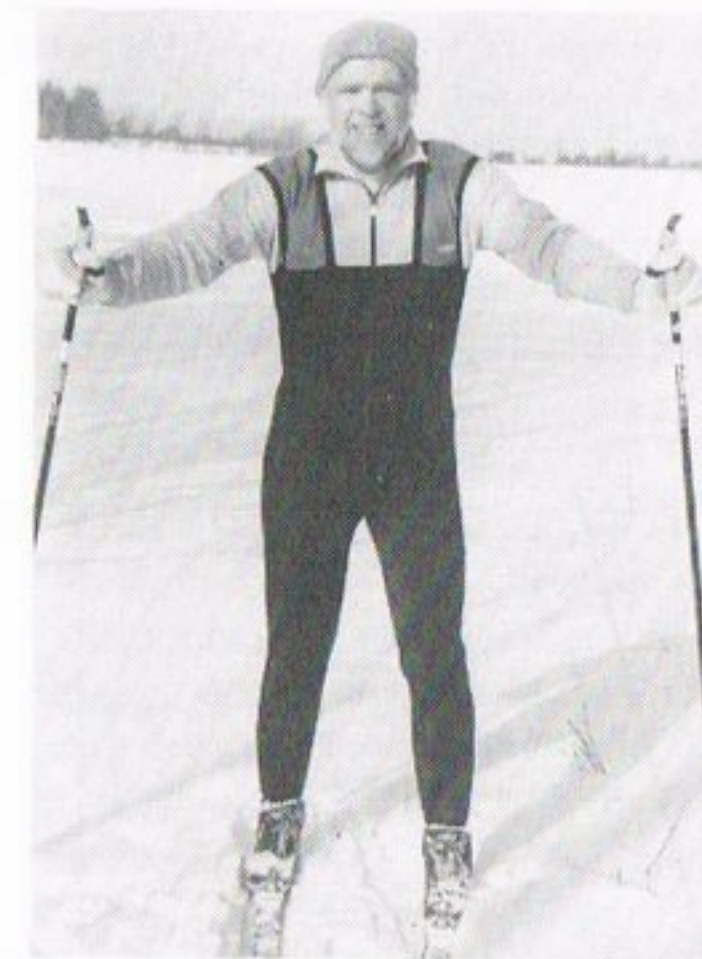
JENNY EKVALL

Iakttaget under årets sportlovsvecka:
"SKIDÅKARNA VID VOK-STUGAN
IDKADE FYS-TRÄNING"

TÄVLING TÄVLING TÄVLING TÄVLING TÄVLING TÄVLING TÄVLING

11

LÖSA SPÅR SPÅRLÖST FÖRSVUNNA?

Okej, jag vet! Jag är en enstöring - en viddernas och de stora, mörka skogarnas man (och när det inte är säsong, den mörka garderobens man - med hörlurarna på och långt borta från den närmaste omvärldens intresse och liv, men desto mer inne i den stora vida världens liv).

Det gör att jag har längtat erhört mycket efter att få göra det jag gjorde för så där en sju år sedan - att få sätta på skidorna på garageinfarten och sedan åka direkt ut i ospårad terräng på vårt stora fält ned mot havet och helt ensam få ro mig själv under en tid och en ansträngning som jag själv bestämmer.

Det är inte utan att det varit lite besvärligt de senaste åren. Skidåkningen har bestått av några få turer i isiga spår vid VOK-eller Gutestugan, där jag snart tröttnat på alla barr och barkflagor som så småningom gjort åkningen till en pina och där man nästan välkomnat tövädret som utplånat spåren.

Idag har det varit en sådan där dag - med 5 graders kyla och strålände solsken redan på morgonkvisten. På med skidorna och snöpulsning diagonalt över den första åkern cirka 1500 meter till en ny åker, som ligger helt fantastiskt inbjudande vit. Där har jag gjort upp ett eget, nästan hemligt spår som tar mig runt i en rektangel med sidorna 250 x 350 meter. På min väg ser jag nattens spår från alla smådjur, möss, rabbis, hare och faktiskt också räv. Det händer saker på nätterna också - inte bara sonen Helge är ute i mörkret! Han har på sistone stört natllivet genom att åka runt med pannlampa under kvällarna - bara för skoj!

Mitt gamla spår är inte helt intakt. Det blåser ordentligt på fältet, så jag får under varje varv göra upp nya spår på ena kortsidan, där det blåser diagonalt mot spåret. Av någon naturens grundlag blir snöpackningen ännu hårdare när det blåser över ett gammalt spår och jag får nästan åka ovanpå det gamla. Kommer jag utanför en bit, så sjunker jag ned i snön... Det jobbiga längs kortsidan har jag igen på andra ställen. Där snön blåser längs med spåret går det minsann undan, och där solen ligger på glider det undan ordentligt och utan ansträngning! På ett ställe är det både lä och solgass, ja, det är så underbart att jag nästan stannar upp ett tag, trots att det går så lätt.

Ingen kan säga att jag rensar ren min hjärna eller tömmer den på något sätt. Istället går den för högtryck - det är bara det att den sysslar med annat än det vanliga. Idag sysslar den bara med SVETTBLADET - vad det ska innehålla den här gången till exempel. Det här kåseriet är en frukt av detta att åka runt runt i 12 hela varv! Ja, faktum är, att jag plötsligt under allt tänkande blir osäker på hur många varv jag egentligen åkt, så jag tar ett extra varv för säkerhets skull! Räkna med 13 alltså!

Vid ett annat tillfälle passade jag på att planera morgondagens mattelektioner på Komvux. Det gör att jag nu också tänker utsätta SVETTBLADETS för en liten matematiktävling. Det här är frågorna jag ställde till mina Komvuxelever:

1. Hur långt åkte jag egentligen?
2. På varje kilometer gjorde jag av med 1/2 dl vätska. Hur många liter behövde jag dricka efteråt för att komma ifatt?
3. Jag gjorde av med ungefär 1,2 % av min kroppsvikt under min skidtur. Hur mycket väger jag? (Jo, jag vet att det är för mycket, men som ni har förstått av ovanstående gör jag vad jag kan för att bli av med en del av överskottet...)
4. Jag sätter ett antal rovor på fältet. Hur många rovor kan jag skörda i höst, om det har rum 6 rovor per kvadratmeter fält?

Jag vill ha dina tävlingssvar senast vid VÄRTRÄFFEN och utlovar ett pris ur VOK-SHOPEN till först öppnade rätta svar! Visa att SVETTBLADETS inte bara ha muskler och starka ben, utan även kan använda rovan - förlåt, jag menar hjärnkontoret!

nya

BJÖRN FRANSSON

KAJBREV¹²

UNITED NATIONS
PROTECTION FORCE

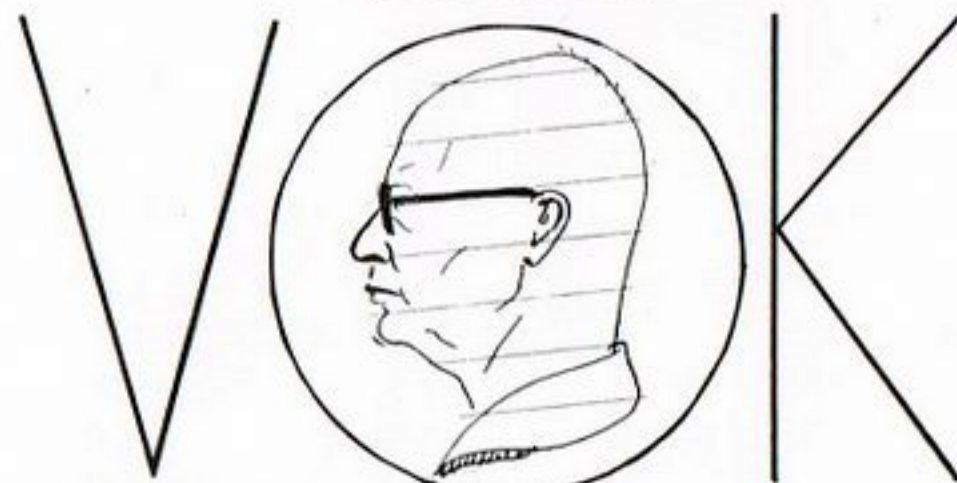

SEKTIONSLEDARE WIRÉN

Vi ska kanske följa hans exempel. Sandstränder har vi ju gott om. På FÄRÖ t ex! Vi får väl se med årets familjeläger - om det blir i NÄRKE, kanske vi kan hitta några sanddynor där, annars blir ju ett FÄRÖLÄGER ett måste för alla ambitiösa och naturälskande VOK-are. UNG SOM GAMMAL!

Vi ses! Jag kommer hem den 20 april!

KAJ WIRÉN

PROFILERNA

Här ser Du en enveten man ifrån Vänge, som snart mandomsdiplom på väggen kan "hänge". I Wokarnas Cup han behöver den energi som blir över. Han kommer säkert att springa länge!

Aforism av Horace Engdahl:

"KARTANS MOTSATS ÄR
VÄGBESKRIVNINGEN, LIKSOM
FILOSOFINS MOTSATS ÄR DET
GODA RÅDET"

FEMTIO ÅR MED VOK¹³

Anders Dahlin i mästarform på kolstybben 1938 - nytt Gotlandsrekord på 3000 meter!

Inför Visborgs OK:s förestående 50-årsjubileum porträtteras i detta och kommande SVETTBLADET några av de stora OL-profilerna, som figurerat i klubben under de 50 åren.

ANDERS DAHLIN är den som var med vid klubbens tillkomst 1945 och fortfarande är aktiv efter 50 år. Han har gjort sig ett namn, inte bara inom VOK, utan även inom gotländsk orientering och hela idrottsrörelsen i stort.

Anders föddes i Stockholm 1918, bodde i Mjölby 1923-35 och kom med familjen till Gotland 1935. För de fem talangfulla bröderna Dahlin, som var envist händiga, initiativkraftiga, påhittiga och fulla av energi, var det på den tiden givet att idrotten kom i förgrunden.

Redan som 14-åring kom Anders in i de stora idrottssammanhangen i Mjölbys A-lag i bandy. Som 15-åring upptäcktes hans stora löpartalanger och dessutom blev han spelande tränare i Nässjö BK:s B-lag i fotboll.

På Gotland blev det först bandyn i IF Gute som dominerade, men så småningom tog löpningen över hand. 1936-37 tog Anders sina första DM i löpning. 1938-41 satte Anders Dahlin inte mindre än 10-talet gotlandsrekord i löpning 1500 m, 3000 m och 5000 m. Tiderna 4,02 min på 1500 m och 8,34 på 5000 m är resultat som än idag skulle kunna göra sig gällande på ön.

Anders segrade även i många stora nationella terränglöpningar på fastlandet, och i rikspresen förekom han flera gånger med rubriker och bild som: "Anders Dahlin ... Gotlandsidrottens stora namn". Bl a fanns Anders på startlinjen när GUNDER HÄGG satte ett av sina berömda världsrekord på Stockholms Stadion.

1942 lade Anders av med friidrotten och ägnade sig helt åt fältidrotterna, orientering, skidor och fälttävlan. Bandyn var också en kär sysselsättning långt in på 50-talet. "Fast orientering hade jag provat på tidigare", berättar Anders, "Jag minns min första orientering. Det var den 4 oktober 1936. Tävlningen gick från File i Othem över Filehajdar till Rings i Hejnum. Jag kan ännu för min inre syn se den första kontrollen med skärmen där den hängde i ett lövträd i en liten glänta. Jag skrattade av lycka. Det blev en andraplacing på denna tävling och på DM-et det året kom jag trea". 1938 vann Anders tillsammans med K-G STÅLHANDSKE och brodern GUNNAR Korpen för Visby Läroverk.

"Sedan har det blivit många segrar och minnen från skogssporten. Ett 90-tal militära och civila DM, inklusive lag-DM, har jag väl erövrat", fortsätter Anders. "1947 erövrade jag Gotlänningens mästartröja och året efter tog jag mitt första Senior-DM. Från den tävlingen i Lärbro minns jag att en ung pojke från Dalhem vann juniorklassen, SVEN LARSSON. Han kom sedermera ofta att figurera på prispallen tillsammans med oss i Visborgs OK. Förresten hade vi samma segrartid den gången, 1.36.15, men förmodligen sprang vi inte samma bana".

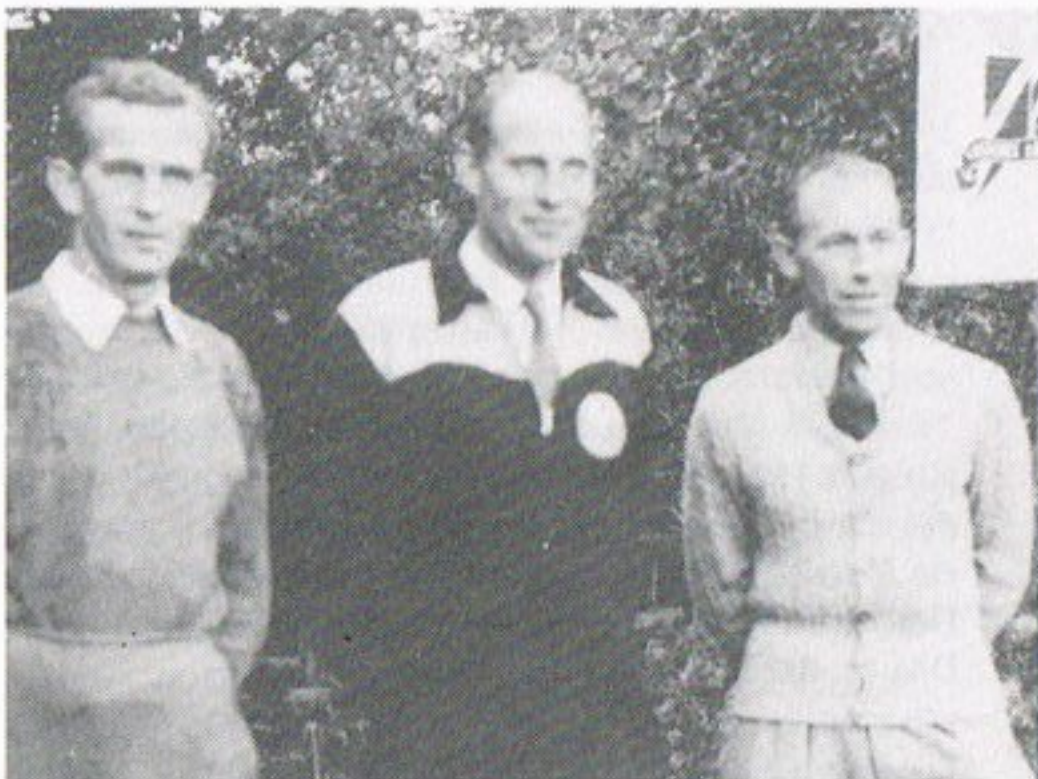
Anders minns med entusiasm alla de budkavleorienteringar, där han med sina ständiga lagkamrater ERIK PETTERSSON (VOK-Pelle) och FOLKE MANKAN MAGNUSSON, ibland även GUNNAR ALMQVIST, alltid fick bära favoritskapet. Många gånger blev det VOK-segrar, men ofta även bittra förluster. Debutåret i Lysmasken 1947 segrade den meriterade VOK-trion, men sedan skulle det dröja ända till 1963 innan VOK kunde upprepa segern i den spektakulära nattbudkavlen. Fast då hade Anders sällskap av två andra VOK-profiler, BERTIL HÖRNELL och NISSE NORDSTRÖM.

Anders kommer till Valter Johanssons kontroll på en tävling 1941.

nya

VAR KLOK - VÄLJ VOK!

Sture Klasén, Anders Dahlin och Erik Pettersson var banläggare 1950.

Anders Dahlin hade stor del i, och var med och bildade Visborgs OK 1945. Mera därom i ett annat sammanhang. Bland arrangemangen från den tiden minns Anders bl a VÅRTRÄFFEN, som arrangerades av VIF de första fem åren. 1950 övertog VOK tävlingen, som det året startade i Barlingbo och gick i "orienteringsoanvändbara" marker med mål vid Bara ödekyrka. VOK fick fin kritik för denna sin första stortävling. Värt att uppmärksammas kan vara vad en tidning skrev: "Förutom de påfundiga banorna, som vållade de garvade skogsrävarna bekymmer, bör som nyhet till sist noteras att Vårträffenarrangörerna hade ordnat en överskådlig resultattavla med samtliga namn och tider anslagna i nummerordning omedelbart sedan vederbörande löpare kommit i mål. Populärt och uppskattat! Något därmed att ta efter".

"Sekretariatet bestod bl a av våra fruar, som inte bara fick sköta den s k marktjänsten, utan mestadels aktivt bidrog till lyckade arrangemang. Min hustru LENA sydde själv de röd vita kontrollskärmarna, som jag försåg med kullager (fiskelekande), för att de flata skärmarna skulle snurra och synas åt alla håll", berättar Anders. "Resultatstegen hade jag tillverkat hemma av ribbor, skruvögglor och dito krokar. Allt kunde prydligt förvaras i en resväska".

Från 50-talet och framåt ägnade Anders sig mycket åt kartritning och banläggning. Vid Natt-SM i Slite 1956 var Anders en av de tre som i ett år jobbade med att framställa en värdig SM-karta av gamla kartblad som satt uppspända i ett av fönstren i lägenheten på Allégatan 25. Anders fick med tre medarbetare mycket beröm för sin SM-bana.

Annars fick han ofta utstå mycket kritik för sin många gånger kontroversiella orienteringsbanor. Anders hyllade mer än någon annan orienteringsslöpnings principer: Tankens skärpa vid kroppslig möda. Följaktligen införde han många nymodigheter i gotländsk orientering. 1948 förstörde han gamla 100 000-dels kartan. 1951 framställde han en tvåfärgskarta till gemensamma KM, och sedan började han med banor där kontrollerna skulle tas i valfri ordning, och andra finesser, där de tävlande verkligen utsattes, inte bara för fysisk ansträngning, utan även tankeskärpa.

Kulmen på Anders påhittighet nåddes väl 1966, då han på Natt-DM i Hogrän-Vall inte bara bjöd på nattlampor i form av ekoljus, utan även strängade banorna i omdiskuterad kulturbygd. Tävlingen vållade stort rabalder och det var knivkastning på orienteringsriksdagen. Men Anders tog som vanligt hem slutronden, även om detta Natt-DM, då han lugnt kunde konstatera att: "Sällan har det korats så värdiga mästare på Gotland". VOK-arna SVEN LARSSON och FOLKE MANKAN vann sina klasser och dessutom segrade öns bästa ungdom, ANDERS NILSSON, i juniorklassen.

Från sin tid som idrottsledare minns Anders med tillfredsställelse sin tid som ordförande i Visborgs OK. Det var det glada 60-talet med lyckosamma tävlingsår, med stor VOK-dominans i både orientering och skidlopp. Då tillkom den stora friluftsanläggningen, VOK-Stugan, vid Stora Vede.

Många långa dagar och stunder, erinrar sig Anders, tillsammans med sina idrottskamrater MANKAN, PELLE, BENGT, SVERRE, STURE, LENNART, BERTIL, SVEN m fl, röjande spår i skogen, långt in på natten ryckande ljung och enbuskar för att få fina löparbanor och skidspår. Och hamrandet och spikandet för att bygga en efterlängtd bastu till

ANDERS DAHLIN BERÄTTAR SJÄLV:

"1940 sprang jag mitt livs första SM, vilket jag aldrig glömmar. Tävlingen gick i trakten av Karlskoga. På vägar och stigar passerade jag, löpstark som jag var, konkurrenter som om dom vore telefonstolpar, men ute i terrängen (blockterräng) slog jag stortårna blodiga. Jag sprang nämligen i dåtidens blå gymnastikskor! Jag fullföljde som 98:e av 150, men det var inte mer. Båda stortånaglarna pekade rätt upp. Varje pulsslag var rena tortyren! I en vecka låg jag nagellös på "sjukan" på Karlbergs slott. Sedan sprang jag SM några gånger till..."

förnöjelse efter långa träningsturer. Då upplevde Anders lite av den atmosfär som präglade hans ungdomsår 30 år tillbaka, då ungdomarna inte serverades allt, utan själva fick ordna sina redskap och sina banor, när de skulle idrotta. Det skapandets glädje, som är så värdefullt och tacksamt, och som givit Anders en framgångsrik idrottsbana och ett intressant och innehållsrikt liv.

Anders Dahlin blev skogskarlar 1946 och var talman i Gotlands Skogskarlar Klubb 1975-83.

Anders i full ornat som skogskarlshövding!

Anders har, förutom idrotten, varit och är fortfarande en natur- och friluftsmänniska. Han är en inbiten sportfiskare, inte bara för att fånga stora och långa fiskar, utan även som fiskevårdare och naturälskare.

Några orienterinstävlingar blir det fortfarande varje år, och 1993 erövrade han sitt senaste och kanske sista DM-tecken i klassen H 75. Numera har han dock övergått till att spela golf, eftersom han upptäckte sin dolda talang i denna ädla sport. Han slog nämligen HOLE-IN-ONE vid ett av sina första besök på golfbanan! TALA OM IDROTTS-TALANG!

OL-profil i nästa SVETTBLADET: FOLKE "MANKAN" MAGNUSSON.

KOMMER I NÄSTA NUMMER:

» » » »

"MANKAN" MAGNUSSON

Är det någon som tycker det är konstigt att den här mannen då och då kränger axeln ur led? Ständigt i färd med att planera nya UTMANINGAR! Nästa blir i augusti, enligt obekräftade uppgifter!

BJÖRN I SKOGEN!

I ett jultrev från våra vänner i Våmhus i Dalarna fick vi läsa följande: "I början av juli hände ett intermezzo som kunde ha slutat olyckligt. På en träningstävling dök plötsligt en skugga upp 5-6 meter bredvid LASSE. Han trodde att det var en tjäder eller en älghälv, men det visade sig vara en fullvuxen björn. Lasse hade sinnesnärvaro att stanna och prata med honom: "Är du här? Och jag som har letat efter dej i tio år!"

Dom skildes åt som vänner och Lasse sprang färdigt sin bana, fast han hade ögonen i nacken resten av loppet förstås. Dagen därpå var vi dit igen och stegade upp avståndet till björnen. Det var 7 meter och nu har han satt upp en tårta till den Våmhusorienterare som träffar på en björn på närmare håll än 7 meter". (LENNART AMBROSIUSSON)

Det får undertecknad osökt att tänka på när jag en gång hälsade på Ambrosiussonfamiljen i Våmhus en sommar. Jag passade på att springa en träningsorientering däruppe i Norra Dalarna. Innan jag gav mig iväg blev jag dock varnad för att man hade sett en björn i tävlingsområdet under veckan. Jag tyckte det hela lät spännande och var naturligtvis väldigt uppmärksam på vad jag skulle träffa på - något som säkert straffade sig orienteringsmässigt: Jag missade det mesta - och såg heller ingen björn! Men tänk vilka rubriker det skulle ha blivit i SVETTBLADET: "Gotländsk Björn möter Dalabjörn - båda blev lika rädda!"

PRESSOMBUDSTYCKANDE

Det här med att vara pressombud kan ha sina sidor - inte bara tidningssidor! För det mesta fungerar dock samarbetet bra. Jag skriver ihop någonting när VOK har haft något extra intressant på gång. För det mesta kommer det också in i tidningen, i mer eller mindre förvanskat skick.

Sämre är det då med samarbetet med VOK-medarbetarna! När jag var inne på båda tidningarna nyligen, så hade båda klagomål på VOK och det är inte så roligt att höra, speciellt som jag kände att detta kunde jag kanske ha hjälpt till med som varande pressombud. Det är naturligtvis bra att respektive tävlingsledare själva håller kontakten med pressen och förser dem med material, resultat och så vidare - det gör ju arbetet för pressombudet mycket lättare. Värre är det när det inte fungerar!

I år blev 12-timmarsloppet (av någon anledning som få förstår - i år har vi ju faktiskt haft snö!) inställt. Detta gjordes utan att GA, som dock stod som medarrangörer, ens hade en aning om det! De hade till den dag 12-timmars skulle gå, anlitat en frilansande journalist och fotograf som skulle bevaka det hela. Dessutom hade man planerat in ett helt uppslag (2 sidor) med bilder och reportage - och så blir det inställt och GA står där med lång näsa (om nu en tidning kan göra det!). Så får det bara inte gå till - nästa gång blir det VOK som står där, utan medarrangörer och med "långa näsor".

Likadant var det, enligt MIKAEL KNUTAS på GT, med DM-tävlingarna vid VOK-stugan. De hade inte fått något pressmeddelande om detta, och kunde därför inte bevaka arrangemanget såsom GA gjorde (att man sedan missade att bevaka GOF:s årsmöte dagen därpå är en annan historia!).

För att undvika sådana saker måste det ske en samordning mellan press, pressombud och arrangörer - kanske kan en "checklista för tävlingsledaren" göra det lättare! Jag är nämligen helt säker på att både klubb och press har en ovärderlig nytta av varandra. Både orienterings- och skidsporten behöver uppmärksamhet av det positiva slaget - och pressen behöver något att skriva om!

Slutligen måste jag påpeka att jag så här efteråt fått höra att det varit en konferens mellan pressen och klubbarna, anordnad av GI, för att reda ut problem och dra upp riktlinjer för hur presskontakterna ska fungera bättre i framtiden. Jag hade som pressombud i VOK inte blivit vare sig kallad eller inbjuden. Jag hade helt enkelt ingen aning om sammankomsten! Lägg märke till att jag inte namnger någon VOK-are eller lägger skulden på någon enskild person - men det vore bra om det fungerade lite bättre med kontakterna!

BJÖRN FRANSSON

HELT APROPÅ...

ORIENTERARE SKA INTE FÅ SPRINGA LÖSA FRÅN 1 MARS FRAM TILL DEN 20 AUGUSTI
TYCKER STATENS NATURVÅRDSVERK

I artiklarna jämföras orienterare med jagande hundar och det är inte utan, att man vill instämna med vad flera kritiker tycker om förslaget: "Det är skillnad mellan den störning som orsakas av en fritt jagande hund och den störning som orsakas av stora arrangemang av typen orienteringstävlingar. Störningen av en hund är mera specifik genom att hunden inriktar sig på ett bestämt villebråd, som kan drivas och hetsas under en längre tid".

Annars kan man ju lösa problemet på ett ganska enkelt sätt: Ordförande JOHAN HÖRLIN eller någon av våra sektionsledare ROLF MALMROS eller KAJ WIRÉN får väl hålla oss kopplade, när vi springer våra tävlingar. Detta kan lösas antingen genom väldigt långa koppel eller genom att de tar till exempel varje klass för sig och springer runt med oss i flock och låter upploppet avgöra vem som ska vinna klassen... Först i mål vinner! Och tänk vilken kondition våra orienteringsledare kommer att få - vad de nu ska med den till! De måste ju också hållas kopplade under viltsäsongerna.

BJÖRN FRANSSON

P S Jag undrar vem Naturvårdsverket gjort sin undersökning på? Kan det vara en känd Tjelvarorienterare, som brukar låta misstänkt likt en jagande hund, när han far fram i skogen? D S

nya

SVETT-

BLADET

UTGIVET

AV

SOMMAR 1994

Vi har i SVETTBLADET haft en artikelserie om Gotlands OL-framtid och om hur den kanske ser ut. Bakom denna serie har också legat farhågor om både VOK:s och OL-sportens på Gotland framtid i stort. Är oron befogad? Ja, ser vi på ovanstående foto av ROLF MALMROS, så blir det inga problem! Måtte OL-skolans hurtiga ungdomar och entusiastiska ledare bilda grogrund för Gotlands OL-framtid! Och - alla ni här ovanför - snart börjar höstens OL-skola igen. Ni kommer väl tillbaka då?

HUVUDREDAKTÖRER:

Familjen Björn och Gunnel Fransson, Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY. Tel 0498/264568.

REDAKTÖRER:

Kommittéledare och alla som blivit ombedda att skriva eller som på alldeles eget initiativ skriver något. Välkomna med bidrag!

**JO, HAN JOHAN
FÖR ORDET**

Klockan ringer!
Sex?

Javisst, ja! Sommarpaketet startar! Upp, fixa frukost, matsäck, packa kläder, väcka barnen och så in med alla i bilen och dra iväg!

Oj, vilken värme! (inte klaga!) Var har de nu gömt kontrollerna? Äntligen i mål! In i duschen, snacka med kompisarna om varför man inte "hittade" kontrollerna på rätt plats! Hem, på rygg i en skuggig hammock med en kall ... (det går bra med vatten också, enligt forskarna).

Den här ritualen blir snart rutin, dag efter dag. Tar det aldrig slut? På lördagen vaknar man med ett ryck, stirrar på väckarklockan. Varför har den inte ringt, den är ju halv nio? Något är fel - det känns konstigt! Javisst, ja! Det är slut! Sommarpaketet i orientering är SLUT! Det känns tomt och någonting saknas. Hur det nu var, så var det ju väldigt kul och nu är det slut. Vad ska man göra resten av sommaren? Sola, bada, vila i största allmänhet? På något sätt känns det futtigt, men man har inget val. Man får väl tvinga sig till att ta det lugnt och njuta av sommaren. Jag tror att jag ska klara av det också!

Idrott för nyttänkare.

Framför oss har vi ju en hel höst med orientering - det är bara att fortsätta att träna! För det gör ni väl, lika flitigt som jag (ha-ha!). Skämt åsido, simma i havet och springa på stranden duger bra så här under "lägsäsong".

Nu till något helt annat! Styrelsen har under våren jobbat med en studiecirkel som heter "Se om din klubb" och som handlar om hur vi ska göra något bra bättre. Vi har kommit halvvägs, och tänker fortsätta i höst. Men vi har redan nu kommit fram till att vi skulle kunna genomföra en del förbättringar inom VOK. Jag själv har tyckt att vi ibland saknar en röd tråd i vår verksamhet. Det gäller framför allt hur vi är organiserade. För att komma igång med detta på bred front, kallade styrelsen till en samling i maj för en första diskussion och "brainstorming" i detta ämne. Tyvärr blev jag förhindrad att delta i detta möte. Jag tror att det kom av sig lite på grund av det, för jag tycker att resultatet blev lite magert. Jag hoppas att styrelsen får återkomma i denna fråga i höst, då vi ska försöka samla medlemmarna på nytt.

Under tiden, fundera på hur vi kan organisera oss bättre för att ta hand om medlemmarna på bästa sätt. Hur ska vi fördela tränaransvaret på bästa sätt? Hur ska vi förbättra information, utbildning, sponsring, reklam/PR och framför allt REKRYTERING? Skall få medlemmar jobba mycket eller skall många hjälpa till med det de är bäst på för att underlätta för alla? Vilken målsättning skall vi ha i framtiden?

Omvärlden förändras ständigt! Kan då VOK leva i en värld och vara nöjd med att fungera bra "igår"?

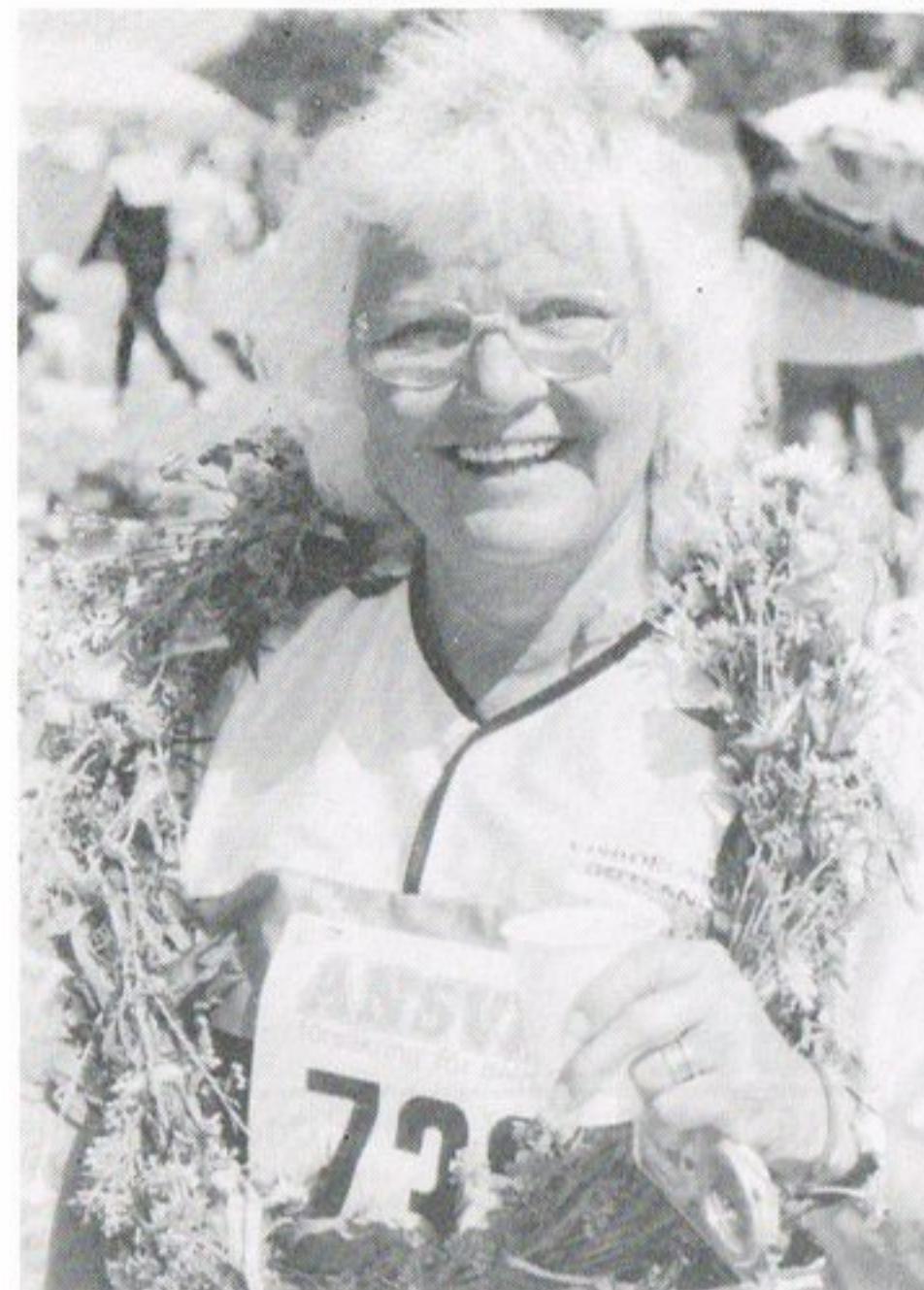
Ta er tid under en solig dag på stranden och fundera lite på ovanstående frågor. Det är vi alla tvungna till om vi skall fortsätta att vara en "storklubb" även i framtiden!

Nog om detta för tillfället. Jag vill till sist önska er en fortsatt trevlig sommar, och hoppas att ni, liksom jag, ser fram emot en rolig orienteringshöst.

Väl mött i skogen. Måtte ni snubbla över de rätta kontrollerna!

Jo han JOHAN

HILD - VINNANDE VOK-ARE

Växtfärgande, vävande, vuxenskolekursledande VOK-are - vem kan det vara? Ja, lägger man till detta att hon med stor framgång tävlar i klass D65A och vann årets 3-dagars, så är svaret på gåtan givet: HILD NILSSON.

Varje söndag finns hon med i startlistorna och nästan lika ofta även i resultatlistorna, inte sällan i deras topp. Ibland har striden varit hård mellan två VOK-are i "äldre oldgirls"-klassen, nämligen mellan Hild och Ewy Hörnell, men i budkavle-DM och liknande sammanhang har de ofta tillsammans bildat en svårslagen kombination.

"Och här kommer du igen och skall vinna!" brukar Mankan säga, när Hild dyker upp, därmed underförstått att han aldrig ser till henne annat än på tävlingsplatserna. Vad han kanske inte vet, är att Hild minsann tränar en hel del. Hon tränar när det passar henne och för sig själv eller på långpromenad med maken HERBERT. Numera dyker Hild oftast upp ensam på tävlingarna. Herbert, som förr också var framgångsrik orienterare i VOK, fick det allt svårare att kombinera sitt stora musikintresse med tävlingsspringande, så nyckelharpan har helt ersatt kompassen och kartan i hans händer.

1949 började Hilds karriär - i Gotlands Kvinnliga Bilkår! Där gällde det till en början bara bilorientering, men så småningom ville Hild även pröva på fotvarianten på tävlingsnivå. Eftersom ledaren GUNNAR JOHANSSON är VOK-are föll det sig naturligt att VOK blev klubben för henne och resten av familjen. Och det här med Bilkåren är det som hela tiden varit huvudintresse för Hild. Hon har otaliga gånger tävlat i riksfälttävlan, där det gällt att kunna både skjuta med pistol, läsa karta och köra bil. En gång, i Umeå, gick det så bra att Hild blev individuell svensk mästare! Hon höll på att vinna även sammanlagt, tillsammans med parkompisen May Lansrot, men de slutade som tvåor - även det en bra prestation.

Tyvärr är det slut med riksfälttävlan - man har inte råd att ordna sådant längre. Efter en övergångsperiod med vinterfälttävlan på skidor i stället för i bil, har man nu helt lagt ned denna verksamhet. Hild har dock en händelse mycket starkt kvar från en riksfälttävlan i Skåne. Hon var van med att all fotorientering på den tiden gick på 100000-delskartor. När hon startade var hon inte medveten om att skåningarna försett henne med en karta i skala 1:50000. Gissa om det sprangs för långt i Skåneskogarna!

Att Hild skulle vinna i årets 3-dagars var i och för sig ingen sensation - det har hon gjort förut, även om det var ett tag sedan. "Jag har några saigkorgar", som hon uttrycker det. Årets pris var dock något riktigt fint: Ett Havorkors i silver, som gladdde henne mycket. Annars finns det gott om priser i prishyllan hemma. Hon vet inte ens själv hur många DM-tecken hon lyckats ta hem!

Nu bär det av till 5-dagars i Örnsköldsvik, som i år blir lite av ett jubileum. Hon springer för 20:e året och bör därmed också komma upp i 100:e etappen (jämför med Folke Lindgren!). Som bäst har hon blivit 15:e i sin A-klass, och på några etapper har hon t o m lyckats ännu bättre. "Fast i år blir det nog för mycket backar", säger Hild. Kanske kan hon ändå inspireras genom att få umgås med sonen Mikael's familj. De håller just på att bygga hus i Örnsköldsvikstrakten!

"Lycka till!" säger SVETTBLADET till en av VOK:s mest pålitliga orienterare! Hild är en av dem som fortfarande ger VOK segrar om söndagarna!

Av Björn Fransson

nya

VAD WIRÉN VILL MED VOK! 4

Gotlandspaketet har just avslutats i ett strålande högsommarvader. Framgångarna har växlat från dag till dag. Själv kollapsade jag andra dagen på 3-dagars och fann för gott att avstå från den spännande jaktstartsetappen, som ryktesvis blev svår - troligen mest beroende på den obarmhärtiga, men välkomna, värmen. Alla gästande orienterare har fått någonting att längta till 1995. Bra för turismen!

Nästa äventyr att se fram emot är 5-dagars. 25-talet (?) VOK-are ska med och mäta krafterna i norrlandsterräng. 1995 blir Skåne platsen. Annan terräng. Annan orientering. Nyttigt!

Så kan vi se fram emot en höstsäsong med alla DM-tävlingar, kampen om tröjan och varför inte några sköna, höstvarma nattorienteringar. Du som tvekar: Prova även på Natt-OL!

Den närmaste månaden är viktig. Det är då träningen ska intensifieras. Svårt, men ska det bli resultat är det nödvändigt. Jag hoppas alla VOK-are tränar i det tysta. Resultaten från sommarpaketet visar att VOK:s flickor håller - gruppträningen från senvåren-försommaren gav resultat! Grattis LENA, LINDA, EWY, HILD med flera. Ni drar med er flera VOK-tjejer genom era framgångar!

Pojkarna då? Mera tunnsätt med framgångar! Grattis till ANDERS NILSSON i H12B! Seger i 2-dagars och en andra plats i 3-dagars efter en sekundstrid. Sådant inspirerar! Dags att gå upp i H12A i höst!

Jag är ändå optimist. VOK har fortfarande den bredd som behövs för att vi ska hålla oss framme i höst i många olika klasser. Men vi saknar topp! Framför allt i H21, där Bro däremot har 15 duktiga ungdomar. Vi måste under hösten vaska fram den 14-mannatrupp av H21-or som ska sporra varandra till nya, fina resultat. Vi har så många namn. Men ställer alla upp??? 10-Mila 1995 är målet! ANDREAS K och MAGNUS D - ta tag i gänget som vi vet finns. OL-sektionen är beredd att stötta er på alla sätt!

Beträffande min egen roll som OL-sektionsledare, så känner jag mig just nu ganska splittrad av olika skäl. Som pensionär har jag märkt att jag är mera upptagen nu än jag var som yrkesarbetande militär.

Vakna ANDERS NILSSON! Du skall upp i A-klass, säger Kaj!

Efter 18 månader utomlands är det en del som fallit i träda. Hus och trädgård, barn och blomma måste skötas om. Men jag hoppas vara med ordentligt när höstsäsongen börjar. Planeringen för 1995 och 1996, då jag räknar med att vi arrangerar 3-dagars igen, måste igång. När ska vi ha ett etappmål vid en härlig, gotländsk strand? BUTTLE-skogen var bra, men BUNGE-stranden eller någon annan med havsutsikt från målfällan vore bättre!

Ha en fin sommar och en härlig OL-höst! Med 25-manna som självklar höst avslutning! Men innan dess vill vi alla VOK-are gratulera FOLKE "MANKAN" MAGNUSSON på 75-årsdagen i augusti 1994 - VOK:s stälman - "still going strong"

KAJ WIRÉN, OL-SEKTIONSLEDARE

Ur brev från vår Öselvån TIIT TILK:
"Varför har du skrivit alla namn under texter i SVETTBLADET så:

BJÖRN FRANSSON?

Den första hemska reaktionen är, att någon har dött - så brukar man visa detta tråkiga faktum i estniska tidningar..."

MAN MÅSTE GÅ I CIRKEL FÖR ATT KOMMA FRAMÅT! 5

När jag skriver detta, så har vi högsommar och alla njuter av sin eventuella semester. Många VOK-are är aktiva och svettar sig igenom både 2-och 3-dagars. Redan nu kan det dock finnas anledning att börja planera för aktiviteter under höst och vinter.

Det jag närmast åsyftar är studiecirkelverksamhet i någon form. SISU, som är idrottsrörelsens studieförbund, har ett brett register av olika cirklar - träffar som nog kan tilltala de flesta. Exempelvis finns det möjlighet att i samarbete med SISU anordna kulturverksamhet. Som sådan räknas det som berör Ordet, Tonen, Bilden, Rörelsen och Scenen. För detta kan man söka och få bidrag!

Sedan finns det traditionella cirkelämnen för OL-sporten, såsom:

- * Spik på
 - * Spik på - igen
 - * Dra åt skogen
 - * Elitlöparen (elitorientering ur idrottsmedicinsk synvinkel)
 - * Tränarboken
 - * Olträning för ungdom
 - * Orientering - en idrott för flickor och kvinnor
 - * Hitta rätt (en introduktion i karta och kompass)
- Dessa är endast axplock ur det stora utbud som finns.

I tidningen Skogssport fanns ett förslag om hur man kan avsluta vårens tävlingssäsong: Genomför ett eller flera överlevnadsdygn i klubben! Något för oss i VOK?

Målsättningen inom VOK bör vara:

- ^ Att varje år genomföra ett antal cirklar
- ^ Att få flera medlemmar med i studiecirkelverksamhet (det finns ämnen som bör intressera de flesta)
- ^ Att i god tid varje höst och vinter starta cirklar
- ^ Att anmäla till utbildningsansvarig om intresse finns för en studiecirkel. Detta för att undvika att cirklar startas lite här och var utan att folk har vetskap om dem!

Vissa regler gäller för studiecirklar:

- * Vid varje träff måste minst 3 och högst 20 vara närvarande.
- * Minst 3 sammankomster måste man ha.
- * Minst 45 minuter (=1 timme) per sammankomst

Med hopp om en intensiv cirkelverksamhet framöver:

LARS-GÖRAN NILSSON
UTBILDNINGSANSVARIG
TEL. 264033

SE OM DIN KLUBB

Styrelsen har under våren arbetat med ett studiecirkelmateriel: "SE OM DIN KLUBB". Syftet är att utifrån nuläget diskutera VOK:s målsättning, organisation och framtid. Idag ändras ideella föreningars situation snabbt, både ekonomiskt och efterfrågemässigt. Orienteringen på Gotland står stilla och snön har uteblivit på senare år.

En orienterings- och skidklubb i tiden måste försöka se in i framtiden och planera långsiktigt. Det viktiga är inte att nå alla mål - utan att ha mål!

Jag vill att vi alla föreningsmedlemmar tar oss tid att fundera på vad vi vill med vår förening och vad vi vill både ge och få.

Med kultur- och fritidsnämndens enkät beträffande dagens och morgondagens fritidsvanor, som en grund för fortsatta diskussioner, tror jag att vi kan få idéer om hur gottänningarna (både ungdomar och äldre) vill ha sin fritid i framtiden. VOK kan organisera fritidsverksamhet genom att svara upp emot uttryckta önskemål.

Vi kanske måste göra förändringar i vår organisation och även i vårt föreningsarbete. Om så skulle vara, låt oss inte stå kvar med båda benen i marken, utan låt oss våga lyfta ett ben framåt och in i framtiden.

Tama fåglar ha en längtan,
vilda fåglar flyger.
VOK:are - flyg lite grann!

MARGARETA PERSSON

nya

ANKI STICKER TILL LAXÅ -

*** FÖRSTA DAGEN ***

Vi samlade på hamnen klockan 16.15. Vi, ett 30-tal VOK-are, som skulle pröva lyckan på fastlandet. För många av oss var det första gången. Som vanligt när man kommer på Gotlandsbåten, hoppas man att resan är över innan den ens har startat.

VOK-arna placerade sig lägligt, bredvid hamburgerbaren. Barnen höll ångan upp hela resan och en hel del av oss vuxna försökte få ihop en hyllningsdikt till VOK:s och Bro OK:s förening, som skulle ske den 14 maj. Efter flera timmar hade vi fått ihop några rader.

Till slut var vi framme i Nynäshamn, och efter en timmes vidare resa var vi i OK Ravinens klubbstuga, där vi skulle övernatta. Efter en stunds pumpande var alla madrasser fyllda med luft och vi kunde "knoppa in" sida vid sida vid sida vid sida... (INGRID DANIELSSON)

*** VI STICKER TILL LAXÅ... ***

Kristi Himmelsfärdsdag 1994: Väckning vid 07.30-tiden. Packning av sov-säckar och persedlar. Frukost, som under-tecknad med familj avnjöt på en solig berghäll utanför Ravinenstugan.

Samling vid bilarna kl 09.15 för gemensam avfärd till Bagarmossen/Kärrtorpstrakten. Där delades vi upp i grupper och tilldelades karta med inritad bana. Denna övning var avsedd för att mjuka upp de som aldrig varit på fasta landet och orienterat förut. Det finns oftast många bruna streck på fastlandskartorna, som man bör ta hänsyn till. Annars kan det bli onödigt mycket uppför och nedför. De bruna strecken kallas visst för "höjdkurvor".

Övningen avbröts kl 11.00 och vi återvände till Ravinenstugan för dusch och stärkande smörgås. Sedan stack vi till Laxå! Fam HALLSTRÖM och NILSSON medförde egna bilar, så vi slog följe de 25 långa milen till Laxå.

Framåt kvällen kom vi fram och vi blev in-kvarterade i ett tre våningar högt hus. Det såg ut som ett gammalt skolhus och används numera som fritidsgård. Vi hade mycket plats att bre ut oss på, och till alla barns förtjusning fanns det ett biljardbord i huset.

Senare på kvällen var en del hungriga och törstiga, så vi beslöt oss för att "göra sta'n". Men det var snabbt avklarat. Vi hittade två matställen, vilket måste vara väldigt mycket för att vara en så liten häla som Laxå. Det fanns både en Kina-restaurang och en pizzeria. Vi hamnade på Kina-restaurangen och servitören, född i Kina, undrade vad vi gjorde i Laxå av alla ställen. Och vi sa, att det kunde man verkligen fråga sig.

Vi försökte förklara att vi skulle springa orientering, men jag tror inte att han hade hört talas om något sådant förut. Sedan gick vi hem och lade oss och sov som stockar hela natten. I alla fall gjorde jag det! (ANKI HALLSTRÖM - LÄGER-MÄSTARE MED EN TUNGLÄNGD)

*** TISARETRÄFFEN ***

Klockan 07.00 gick vi upp och åt frukost. Efter detta packade vi ihop allt vi hade med oss, för det gällde att inte glömma något i ungdomsgården, eftersom vi inte skulle återvända dit. Nu bar det av till TISARETRÄFFEN.

När vi kom fram till själva tävlingsplatsen, så var det redan en lång kö till parkeringsplatsen. Efter att ha betalat parkeringsavgiften, parkerat bussarna och tagit våra grejor, så gick vi till tävlingscentrum. Runt hela målfällan var det ganska fullt redan, trots att vi var ganska tidiga.

BLIR LÄGERMÄSTARE MED EN TUNGLÄNGD 7

ANDREAS och MANKAN var de som startade först av oss. Mankan höll på att missa sin start, för han låg på marken och sov! (Så går det när man spelar biljard till sent på natten!)

Det var många som placerade sig bra bland oss, t ex ANDERS NILSSON, som vann sin klass, H12B. Efter tävlingen bar det av igen, men denna gång till HELLASGÅRDEN i Stockholm. Vi bestämde att klockan 19.00 eller senare skulle vi vara framme.

På vägen dit fick alla åka sina egna vägar, om de ville. När vi anlände var det redan uppläst, för ROLF MALMROS körde den buss som kom dit först. Sedan var det bara att pumpa luft-madrasserna och borsta tänderna och sova. Morgonen därpå var det nämligen en ny, jobbig orientering. (ANDERS OHLSSON och TOBIAS ANDERSSON)

*** DET FATTAS EN DAG! ***

För uppmärksamma läsare och deltagare i VOK:s familjeutflykt "NÄRKEKVARTETTEN" skall påpekas att alla vet att det fattas en dag i reseberättelsen. Det vet också de (han?) som skulle ha skrivit om denna dag. Låt anonymitetens dunkel vila över denne svikare...

*** VANN MED 1 DECIMETER ***

Gryningen hade redan passerat och det var ljusan dag, när vi började röra på oss kl 06.30. Nu var dagen kommen då det skulle avgöras! Spänningen låg i luften, funderingar fanns där: Kanske är jag så skadad, sjuk eller överansträngd att jag bör utebli. Men då skulle jag aldrig få reda på hur det skulle ha gått... bäst att stå på startlinjen i rätt tid!

Undertecknad hade med hjälp av matematiskt utbildade fastställt kilometertider för varje VOK-are med gårdagens tävlingar som underlag. Nu skulle lägermästerskapet avgöras! Jag hade räknat ut när var och en skulle starta för att ha samma chans som övriga att stå som segrare. Modellen blev alltså jaktstart - först i mål hade vunnit! Målgången beräknades till kl 09.15.

Starten blev odramatisk. Små tendenser till tjuvstart föranledde startchefen att ingripa.

Strax innan beräknad målgång ser jag två VOK-are vid sista kontrollen, en har den orange-svarta, den andre den med mera vitt i. En spurt startar mot mål! Jag har sällan skådat en sådan total tömning på energi. Hackspetten som pickar i sopsäcken stannar upp, träden liksom lutar sig för att breda plats, ingenting tycks skilja dem åt! När mållinjen passeras kan ett tränat öga konstatera att skillnaden är 1 decimeter!

Segrare ANKI HALLSTRÖM, tvåa GURLI HÖRNELL-RONDAHL. Några minuter senare anländer IRIS CARLSSON som trea i mål. Snart har vi alla inne.

En lätt fika, en snabb packning, en ännu snabbare avstädning och avfärd mot båten som avgår kl 12.15. Ännu ett härligt tränings- och tävlingsläger är tillända. Hoppas vi kan göra om något motsvarande, så ni som inte var med denna gång också får chansen. (ROLF MALMROS och ING-MARIE BERGMAN)

VOK-RESA TILL ÖSEL?

1 KARUJÄRVE ORIENTEERUMIS-MARATON

OK SAAREMAA

Jag har föreslagit OL-sektionen och styrelsen att fundera över en ÖSELRESA som tävlings-, tränings- och familjeläger i nästa år. Varför inte redan nu planera för en vecka i en stugby vid sjön KARUJÄRVE (betyder "Björnsjön"). Där finns tillgång till fina OL-markeringar och OL-kartor och våra vänner på Ösel ställer säkert upp med att både arrangera tävlingar och lägga banor för oss. Jag kan nästan lova att ingen kommer att bli besviken, om VOK väljer ett sådant resmål under VOK:s jubileumsår 1995! (BJÖRN F)

*** FRIHET ***

- Tänk vilken frihet det är att orientera!
- Frihet?! Det är ju bara kontroller över oss!

nya

ELIN OCH ERIK RAPPORTERAR: 8 ÅRETS 10-MILA VAR INTE PROBLEMFRIIT FÖR VOK

Vi strålade samman i HÄLLEFORSNÄS i Flens kommun och vädret var superb! Skinande sol från en klarblå himmel, vilket dock inte riktigt uppskattades av alla förstasträckslöpare. Laguppställningen hade bestämts ute på Östersjön av de damer som är bosatta på Gotland och blev som följer:

1. Linda Österdahl
2. Lisa Larsson
3. Ing-Marie Bergman
4. Elin Larsson
5. Jenny Ekvall

En nervös LINDA gav sig iväg i den heta, torra och dammiga luften, efter många uppmuntrande ord, tillsammans med bland andra de övriga gottländska löperskorna MADDE ALLMUNGS för Hansa/Hoburg, SARA OHLSSON för SOK Svaide och JENNY ANDERSSON för Bro OK.

Döm om allas förvåning, när Madde kom in på en tionde plats! Och inte alltför långt efter kom Sara in på omkring 60:e plats, men sedan hade vi Linda och hon hade gått jättebra! Den 6,8 km långa banan hade avverkats på 60 min och Bro-Jenny blev slagen med någon minut. Lindas kommentar var att det var synd att hon startat så långt bak i startfältet, eftersom det gick så långsamt där...

*Uti nattens svala timmar löptes kavle nittiofyra
det var kamp, det var fest, bland några också segeryra
i sömländsk bygd, där skogens första drottning en gång fanns
har vi med spänning följt en dygnslång tiomiladans
över myrmark, genom storskog, upp på branta höjder
tänk, att detta skänker orienterare så stora fröjder.
Rune Haraldsson*

Att LISA skulle gå lika bra var det ingen som begärde, men att den y km långa banan skulle ta x minuter väntade vi oss inte. Även Bro hade passerat oss nu! ING-MARIES insats var, som alltid, stabil och med beröm godkänd, trots att hon inte ville springa, när uttagningen gjordes. Tanken var väl att yngre skulle få chansen att springa, men ännu är du ohotad, Ing-Marie!

Löpare nummer 4 visade sig vara mindre stabil och den y minus 2 km korta banan avverkades således på den tidigare nämnda tiden x min... Suck! Summa summarum innebar det att JENNY fick vara med i omstarten, där hon gjorde en mycket bra insats på den 8,6 km långa banan.

Slutplaceringen tog jag aldrig reda på, och om någon skulle råka nämna den för mig, skulle jag snabbt låta den passera ut genom det andra örat. Men redan då Jenny var ute och sprang i skogen började hjärnorna koka: "HUR KUNDE DET GÅ SÅ GALET?" Det fanns ett alldeles för givet och tråkigt svar på detta: BRIST PÅ TRÄNING! Det var visserligen inget lätt område, men långt ifrån allt kan skyllas på terrängen. Och visserligen var AINA sjuk och LENA förhindrad, men vart tog alla unga tjejer i VOK vägen?

Vi bestämde oss omgående för att börja träna inför 2-MILA (10-mila) 1995, men insåg också att det är enormt mycket roligare att träna tillsammans med andra. Vi beslöt oss för att försöka ragga tag i så många av VOK:s tjejer som möjligt - och idén om tjejträning var född!

ELIN LARSSON

Gamla herrgårdar, böljande åkermark med små öar, fyllda av vårtörstiga björkar susar förbi bilfönstret på vår väg mot 10-mila 1994. Tävlingen går i år söder om Stockholm, närmare bestämt i Hälleforsnäs.

Vi i bilen konstaterar muntert att TC tydligen ligger nära, eftersom finska löpare i tights möter oss i den kvalmiga hetten. De är antagligen redan ute på sitt andra eller tredje träningspass för dagen! På parkeringen åker både långbyxor och T-shirt av. Luften står helt stilla och vi vet att kvällen kommer att bjuda på perfekta yttre förhållanden.

Jag själv slår mig ner i solen intill VOK-Svaides förläggning, som i år delar både lag och camp. Jag tittar traditionsenligt på tävlingskartan och tar mig sedan ned till TC för att se damernas målgång och för att leta reda på den riktiga 10-milakänslan, som inte riktigt infunnit sig.

Jag har fått förtroendet att springa första sträckan och känner mig, om inte tränad, så i alla fall tänd på uppgiften. ROLF MALMROS, som är lagledare för VOK-Svaides herrlag, samlar ihop gänget för en första och sista genomgång innan start.

Fem man från respektive klubb sitter ner och försöker lösa de sista frågetecknena kring laguppställningen. Det visar sig dock inte vara enkelt, eftersom ingen är beredd att springa långa natten. Själv känner jag mig ganska trygg - första sträckan är min och jag bryr mig inte så mycket om diskussionen kring de andra sträckorna.

Så här i efterhand känner jag att det är helt fel. 10-mila är ju en lagtävling, där alla borde bry sig om lagets bästa. Nog för att alla skulle göra sitt bästa, men tyvärr saknades lagandan som är så viktig. Det beror till stor del på att medlemmarna i laget inte kände varandra så väl.

Vid starten fanns den riktiga 10-milakänslan där: Nervositet, adrenalin och ovissheten om lampa skulle behövas eller inte. Men alltihop berodde på de andra löparna runt omkring mig. Väl i mål kände jag att jag inte sprungit för en bra lagpresentation, utan mera för individuell tillfredsställelse. Jag var klar - och resten av tävlingen fick gå som den ville!

Summa summarum av detta är att jag, när detta skrivs, inte har en aning om vilken placering vi till slut hamnade på! Jag kommer heller inte ihåg alla mina lagkamraters namn. Jag klandrar ingen för detta, som jag tycker, misslyckade 10-mila, men tror att vi bör undvika att söka samarbete med någon annan klubb nästa år. Vi måste pröva andra lösningar till kommande 10-milasatsningar, tycker:

ERIK FRANSSON

9 ÄR TJEJTRÄNING LÖSNINGEN ?

VOK:s tjejträning startar tidigt: Här är Camilla Leveau med Mikaela och Catharina Olsson med Beatrice i full färd med att "passa kartan".

Varje måndag samlas vi, ett gäng VOK-tjejer som tycker att det är kul att träna - och extra kul om det är tillsammans med några andra. Grundtanken, att träna inför 10-mila 1995, har vridits mer mot 43-kavlen och mot rolig breddträning, som alla kan delta i, förutsatt man är tjej förstås!

Att lägga träningarna går runt bland de i gruppen som vill, så att det inte ska bli allt för betungande för någon. Träningarna har vi bestämt ska vara teknikträningar av något slag, så teknik har det blivit!

Första "riktiga" träffen var den 30 maj, då 10 tjejer dök upp för att två och två ta sig runt en bana, samtidigt som man talade om för varandra hur man tänkte, så att man sedan tillsammans kunde analysera vad den andre skulle kunna förbättra. Nästa gång var det "Följe John" och gången därpå en klurig bana som KURT LÖVGREN hjälpt till med.

Då var det först en linjeorientering och sedan en nyttig kompassträning med hela kartan svartmålad, förutom en liten ruta runt kontrollpunkterna! Detta för att få bort det typiska tjej-tänkandet att läsa på allt. Det hela avslutades med kontrollplockning. Själv passade jag på att **nya** myggbett... Sprang jag manne för långsamt?

Den 20 juni hade MANKAN gjort en rolig bana vid P18, som innebar att alla satte ut en egen kontroll, och efter att ha sprungit runt banan ta in den igen. Den som är bäst sätter ut kontrollen längst bort o s v, och på så sätt får alla olika långa banor. Hela 17 tjejer var med på den träningen!

Gången efter hade ROLF MALMROS lagt en jobbig bana upp och ned för backarna vid Snäck, med tipsfrågor som kontrollpunkter. För varje fel svar fick man en minuts tillägg... Jätte-kul! Men gissa om man var trött i mål? För att inte få alldeles för mycket träningsvärk avslutade vi den kvällen med hjälp av LENA NYSTRÖM i Penninglotteriets tempererade swimmingpool. Å, vad skönt!

Nu i veckan håller Sommarpaketet på och det är många av oss som har gått bra! Den 11 juli är det jag och LINDA som håller i träningen. Stackare,

vad ni ska få kämpa... Och hela sommaren ska detta rulla vidare. Vi samlas varje MÅNDAG vid Säves parkering, oftast kl 18.00, och kör gemensamt till träningarna, tränar och avslutar ofta med fika. Planer finns på att ha föreläsningkvällar, temakvällar och, om allt går bra, blir det en Fårö-weekend i slutet av augusti.

Så alla tjejer, som vill träna: KOM IGEN! Det finns olika banor, så att alla kan springa, tränad som otrnad, med mål eller utan, gammal eller ung! VI VILL HA JUST DIG MED! Och visst ska vi fortsätta i höst?!

Om någon känner sig träffad eller bortglömd och vill höra vad som händer, ring gärna under-tecknad och/eller ANN-MARIE, TEL 215732. Det finns dock risk för att vi inte är hemma, utan ute och tränar...

ELIN LARSSON

OCH VAD GÖR KILLARNA ÅT SINA PROBLEM?

Skall VOK behöva plocka in sina vältränade och vackra gubbar i 10-milalaget igen för att slippa slå oss samman med någon annan klubb? Eller är ni beredda, MATS DAHLSTRÖM, NISSE HALLGREN och JULLE DAHLSTRÖM?

Det här numret av SVETTBLADET blev, som vanligt, ordentligt fyllt med artiklar och annat intressant. Tack, alla ni som bidragit! Däremot finns det inte så många VOK-NOTISER! Det betyder inte att inte VOK har en massa saker på gång! Håll utkik i INFO-blad och tidningarnas "Klubbisar", så vet ni vad som händer! (Red.)

**VAR KLOK-
VÄLJ VOK!**

JAG - EN BANLÄGGARE!

Vid jultiden blev jag tillfrågad om jag ville vara banläggare på Lillkorpen. Jag tänkte först säga "nej", men ROLF ville att jag skulle tänka på det och dessutom att ANDREAS hade lovat vara biträdande banläggare. Efter samtal med Andreas, så blev det ett "ja" från mig.

Banläggare, det är ju "HAN" som gör tävlingen! En banläggare ska göra en intressant, rättvis och utslagsgivande tävling som är anpassad till naturen där man orienterar och till de som ska delta. På Lillkorpen är det fråga om nivå 1 och 2, d v s kontrollerna ska ligga på eller strax bredvid en "ledstång" och det hela ska vara en propagandatävling för orientering. Banorna ska vara lätta, men ändå inte vara terränglöpning. Det här skulle bli spännande...

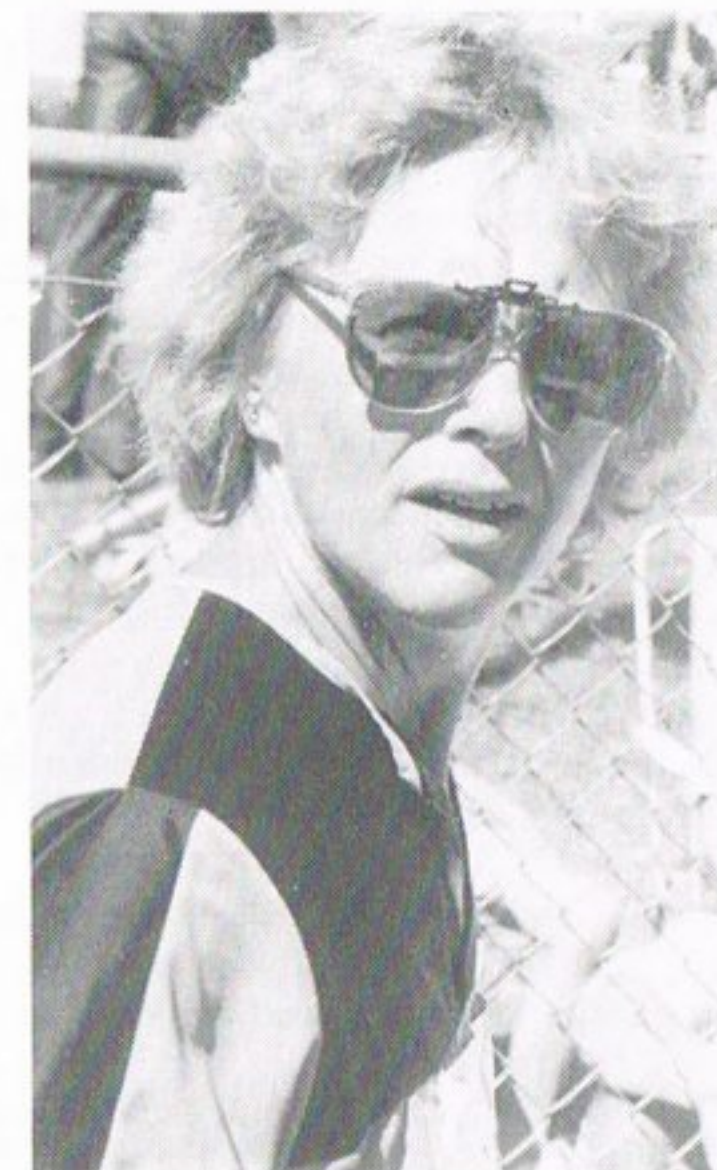
Tävlingen skulle vara vid VOK-stugan. Jag tänkte och ritade banförslag, när väl start-och målplats var bestämd. Jag var ute i skogen och sprang och tittade. Alla som varit vid VOK-stugan, vet hur många stigar och korsningar där finns - det är inte lätt att skilja dem åt! (Nu efter Lillkorpen kan jag stigarna närmast stugan ganska bra, för det har blivit många turer). Banförslagen visade jag för GURLI och för ROLF och fick av dem en tips och förslag. JOHAN FORDAL från Bro OK var bankontrollant och han hade också synpunkter.

En dag var banorna klara och då skulle snitslar sättas ut. Jag måste säga att hjärtat bankade lite extra den dagen. "Var det verkligen rätt korsning det här, och syns kontrollen härifrån?" Banläggaren måste sätta ut kontrollen rätt. Som orienterare tänker jag aldrig på om kontrollen sitter rätt - bara att det är rätt kodsiffra! Nu vet jag vilket arbete det kan vara att sätta kontrollen rätt och vilken tid det kan ta.

Så kom tävlingsdagen. ANKI och GUNNAR var förlöpare och själv var jag också ute. Jag fick se en snök under kraftledningen och mina krafter sattes på prov. Tänk om snokar skulle skrämma de små orienterarna! Själv blev jag rädd, men ingen tycks ha blivit skrämmd - i alla fall har det inte nått mina öron.

*** SVETTDYPPANDE ***

- Orientering är det mest svettdryppande sättet att hitta tillbaka till ett ställe som man aldrig behövt lämna".

Kontrollanter placerades ut vid varje kontroll, utom vid den sista. Tävlingen kunde starta och det gjorde den. OCH SOM LAGEN SPRANG! DE SPRANG SOM GALNINGAR! Att hålla kartan rätt och komma åt rätt håll, verkade bero på den bemannade kontrollen. Allt tycktes gå på vinst eller förlust - men alla såg glada ut när de träffade mig. Och alla kom i mål!

När festen var över, för det var verkligen en orienteringsfest, plockade INGRID och jag in kontrollerna. Tack alla ni som hjälpte mig med min första banläggning på Lillkorpen!

Är det någon som undrar varför jag tillfrågades om att bli banläggare, så beror det på att jag gått kursen! . Jag rekommenderar alla VOK-are att gå en banläggarekurs och sedan ställa upp som banläggare! För mig har det varit väldigt roligt, intressant och inspirerande!

ANN-MARIE LARSSON

P S Ska man verkligen låta 2 st bilda lag i Lillkorpen? Enligt reglerna ska man vara 3 i laget! Här finns det lag med bara 2 deltagare som vinner! Jag bara undrar: "Vad är reglerna till för?" D S

nya

UGGLOR I JURSLAS MOSSE

12

Efter den sedvanliga, "jätteroliga", båtresa stuvade vi, 40 personer, in oss i en pytteliten buss med utrymme som knappt tillät oss vifta på tårna och ännu mindre hade utrymme för 40 personers packning för träningsläger i en vecka. Mer sovande än vakna förflyttade vi oss sedan de många milen mellan O-hamn och Jursla, cirka 1 mil norr om Norrköping, och helt plötsligt stannade bussen mitt på en liten grusväg ett par hundra meter från Jurslas utkant. Chauffören meddelade oss glatt att nu hade ni nått vårt mål, OK Kålmårdens klubbstuga. Snabb instuvning efter en jobbig förflyttning till fots och sedan var det bara för ledarna att fixa ut kontroller till eftermiddagens träning!

Träningen var mest till för att "känna lite" på terrängen och för de mest oerfarna var nog höjderna ganska stora mot vad de var vana vid. Alla kom i alla fall i mål - det var bara ledarna som hade problem vid utsättningen av kontrollerna!

Tisdagens förmiddag stod det "linjeorientering" på programmet. Ovanan vid fastlandshöjderna gjorde det svårt för oss, stackars öbor! På lunchen vid ledarbordet diskuterades det hejvilt hur och när den beryktade SLUGGERKAVLEN skulle gå av stapeln, men huvudtränaren MADDE satte snart stopp för dessa planer och gjorde snabbt i ordning en egen liten kavle.

Med bara ledare och 16-åringar på första och andra sträckan anade vi ugglor i mossen, och mycket riktigt, visade det sig att innan man fick ge sig ut på sin sträcka var man tvungen att simma tvärs över sjön nedanför klubbstugan och tillbaka igen! Undertecknad kan meddela att det inte är det lättaste att försöka klä på sig med en puls på 180 och med kläderna dyngsura efter simturen!

Träningarna flöt på som de skulle och som vanligt drabbades ett par av onda knän och förkylningar. Kvällarna ägnades åt studiecirkeln "Spik på", kortspel, promenader till affären (1 km nedförsbacke på vägen till affären) och en kväll berättade jag och JOHAN FORDAHL om Ungdomsforum vi var på i vintras. Det visade sig då att ungdomarna i vissa frågor tyckte tväremot vad som kom fram under...

Under veckan hann vi med 8 träningspass och jag tror att det mest uppskattade var "Bävern" (vi som var med, instruerar gärna), men när vi satte oss i bussen fanns det många trötta ben som längtade hem till sin säng. Och självklart var vädret fint hela veckan, utom den kvällen då vi skulle grilla. Då regnade det så klart, men inte värre än att vi skogsmullar kunde uthärda det!

Läget avslutades med, som sig bör, ett lägermästerskap. Terrängen var, enligt säkra källor, mycket lik den på Götalandsmästerskapen-94, det vill säga mycket utslagsgivande. Tyvärr inga framskjutna placeringar för VOK-arna, men detta berodde på att de flesta var förkylda och att det fanns många krämpor i fötter och ben.

Jag tror att läget var lärorikt för alla, även för mig som ledare, fast det fanns en viss Broare som var helt knäckt för att han blev slagen av en tjej! Men som vi alla (?) vet, är ju tjejer bättre orienterare än killar...

Fredag morgon snabbade vi på med packningen och var snart i bussen som gick mot Nynäshamn. Där avvek dock jag för att åka till på träningsläger med Bro. Hur hemresan gick, vet jag alltså ingenting om, mer än att Madde dök upp i Nynäs först 5 minuter innan båten skulle gå. Till nästa år efterlyser jag lite fler VOK-ungdomar, för i år hade t o m Hansa/Hoburg fler deltagare än vi!

JENNY EKVALL

ORIENTERING OM ORIENTERING

13

SNYLTAT FRÅN OK RAVINENS
ANSLAGSTAVLA AV LEIF ANDERSSON

Inte bara programmerare har problem med att komma på rätt kurs, utan även orienterare. Här följer därför en orientering om orientering.

HISTORIK: Orientering är en mycket gammal idrott. Redan i Bibeln kan man läsa om "De tre vise männen". På den tiden fanns inga kompasser, så man fick se i stjärnorna efter dem.

UTRUSTNING Orienteraren behöver heltäckande klädsel, så kallad täckmantel, skor, skärmössa, navigationsutrustning samt terräng. I navigationsutrustningen ingår kompass och karta. Vana orienterare föredrar en karta över orienteringsterrängen. För nybörjare spelar det mindre roll. På kartan finns många märkliga tecken. De man behöver kunna är kärr, oframkomlig terräng, gräns för kartområde samt sjukhus. (Se fotnot 1)

DAGORIENTERING Går ut på att på en dag hitta alla kontroller. För nybörjare rekommenderas femdagars. Ofta övergår dagorientering till nattorientering. Detta sker vanligen på kvällen. (Se fotnot 2)

NATTORIENTERING Är ett mörkt kapitel, där endast kontrollerna utgör ljuspunkter.

KONSTEN ATT FINNA NORR: Om man har kompass med sig går man efter den. Om man inte har kompass, går man efter den. Man vrider kompassen tills sidorna blir parallella och avläser gradtalet. Trettiosju grader anses vara normalt. Har man en kraftledning till hands, håller man handens insida i strömmens riktning, så pekar tummen åt helvete.

SJÄLVA LÖPNINGEN Kompassen kan dra till sig järngruvor. Håll därför för kompassen när ni passerar dylika, annars kan ni lätt få en fyndighet på halsen. Skilj mellan geografiska och magnetiska nordpolen. Den senare drar till sig järnfilspån. Är ni osäkra, bör ni slå er ihop. Ni bör dock inte alltid följa efter låghalta - de springer gärna i spiral. Väl inne bland träden, kan ni alltid följa stambanan (se fotnot 3) eller se åt vilket håll träden barkar.

GLÖM INTE Alla järnvägar leder inte mot norr (se fotnot 3). Passera telegrafledningarna på undersidan. Beträd ej slagfärdiga sådesfält. En bana är alltid bra, om den är utmärkt.

FOTNOTER 1. För gotlandsorienterande fastlänningar gäller även att lära sig "sojde", "rauk" samt "brya".

2. För fastlandsorienterande gotlänningar gäller detta ej under juni-juli, då midnattssolen torde göra nattorientering onödig/omöjlig.

3. Gäller bara i Dalhem och i Bläse.

PÅ VÄG!

"Det hjälper inte att springa om man är på fel väg!" (Okänd tänkare)

NYTT FRÅN VOK-STYRELSEN Sedan föregående Svettblad har vi haft två styrelsemöten, dels 28/3 och dels hedrade vi vår nationaldag 6 juni med att ha styrelsemöte. Från mötena kan rapporteras följande:

Skidsäsongen (som väl just nu mitt i sommaren känns ganska avlägsen) innebar stor aktivitet vid VOK-stugan, ovanligtvis kunde även DM-tävlingar genomföras. Skiduthyrning inbringade uppemot 20 000:- kronor.

Ledarkläder. Styrelsen funderar på om klubben skall ha speciella kläder för ledare, dels för att enkelt visa nybörjare m fl vem som är ledare och dels som uppmuntran. Johan Hörlin undersöker med målsättning att ha förslag klart till 1995.

Utbyggnadskommitté angående utbyggnad etc av VOK-stugan tillsätts genom att varje sektion utser två företrädare och anmäler dessa till Johan.

Klubbens organisation och målsättning diskuteras. Styrelsen har en målsättning att det vikande medlemsantalet och den minskande verksamheten i klubben måste vändas uppåt. Olika åtgärder har diskuterats, bl.a. annat sätt att organisera klubbens verksamheter. Ytterligare diskussioner kommer att ske under höst

BO MAGNUSSON

FEMTIO ÅR MED VOK¹⁴

FOLKE "MANKAN" MAGNUSSON, legendarisk inte bara inom Visborgs OK, utan inom hela den gottländska orienteringssporten. För 55 år sedan började Folke sin karriär som orienterare och han är fortfarande mera aktiv än de flesta. För 50 år sedan började han med ledarfunktioner inom orienteringen och är ännu verksam, mer än någonsin!

Av SVEN LARSSON

Folke Magnusson föddes i småländska Alvesta för 75 år sedan (8 augusti 1919). "Som för alla andra grabbar var det bollsporterna som var huvudsaklig fritidssysselsättning", berättar Mankan. "En glänta i prästaskogen var fotbollsstadion".

DOLDA LÖPARTALANGER

I 15-årsåldern, vid ett besök hos byns frisör, övertalades Folke att delta i en friidrottstävling och där avslöjades snabbt dolda talanger som löpare. Han segrade i sitt första 1500-meterslopp och eftersom fotbollen som vanligt gjorde sig påmind med ständiga skador, blev det löparskorna i fortsättningen för Folke.

Tidigare nämnde frisör gav sedan Folke de första lektionerna i orienteringssportens mysterier, och som 19-åring 1938 vann han sin första orientering, klubbmästerskapet hemma i Alvesta.

Den 25 april 1940 kom Folke Magnusson till Gotland och dåvarande I18. Då började inte bara hans yrkesverksamma liv som militär (från vilket han är pensionerad), utan även en livslång idrottsmannabana, som man ännu inte kan ana slutet på.

VAR MED VID VOK:S BILDANDE

"Jag minns att jag vann Reg-M i orientering 1941", säger Mankan, "tvåa var STURE KLASÉN och trea ANDERS DAHLIN. Vi var alla tre sedan med och startade Visborgs OK 1945".

1945 var kanske Mankans hittills bästa år som orienterare. Han ledde då tävlingen om Gotlänningens Mästartröja inför sista tävlingen, men tilläts inte starta då på grund av tjänst i det militära.

1947 vann Mankan individuella DM-et, "men roligast ändå var den tidens hårda bataljer i budkavle, både militära och civila, som ut-

kämpades tillsammans med de alla "fruktade" VOK-arna ANDERS DAHLIN, ERIK "LILL-PELLE" PETTERSSON, GUNNAR ALMQVIST och STURE KLASÉN", berättar Mankan.

"Jag minns från en budkavle", fortsätter han, "vi stod på Klintshöjden i Boge och jag hade skickat ut Anders på sista sträckan. Vi såg förlöparen passera över ett fält med 15 minuter kvar att löpa, och strax efter kom Anders. De andra lagen hade ännu inte gått ut på sista sträckan. "Vad lagom malliga", kommenterade värsta konkurrentlagets ALVAR OHLIN, "han kan ännu ramla och bryta benet".

MÅNGA DM-TECKEN

Folke Mankan Magnusson har sedermera vunnit 21 individuella distriktsmästerskap i orientering och 9 i budkavle. Dessutom har han några DM-medaljer i skidlöpning. Det senaste DM-et erövrade han 1993 och när han sista kommer, vet man väl inte, för nog utvecklas Mankan fortfarande som orienterare? Enligt egen utsago har han ännu mycket att lära och har inte lyckats så värst bra med orienteringen sedan han började använda glasögon för att kunna se och läsa kartan.

FOLKE "MANKAN" MAGNUSSON

15

Några minnen från idrottssamvaron med:

TUFFE MANKAN

1964 anordnade Mankan Gotlands första DM i skidorientering. Jag glömmer aldrig den kvällen i Hangvar vid Mankans genomgång: "Det är 24 grader kallt, banan är 32 km. Vädret kan vi inte göra något åt, men vi kortar väl banan till 24 km, så kör vi!", sade banläggaren och tävlingsledaren Mankan, efter att hela dagen ha varit ute och sparat. Vi tävlade och kom i mål framåt morgonsidan med rimfrost i skägget och förfrusna fingrar och tår.

SKOJAREN MANKAN - FULL I 17

Vi hade hela dagen röjt i VOK:s skidspår, och när vi åkte hem i skymningen fortsatte Mankan ut i skogen, iklädd skitig kronans grötrock och Koreamössa på trekvart, med en färgpyts för att måla spårmarkeringen. I mörkret mötte han en patrull värnpliktiga från A7 som förskräckta stannade och stirrade: "Vad glör ni på? Vet ni inte att det är jag som målar barren på träden gröna? var Mankans kommentar.

SPJUVERN MANKAN

I Konga, inte långt från småländska Alvesta, låg vi på ett militärt träningsläger 1965. En förtjusande gammal dam, som var pensionsvärdinna, tyckte det var trevliga gotlandsungdomar och hade inga svårigheter med gutadialekten. "Utom denne spelevinken", sa hon, och pekade på Mankan: "Den begriper jag inte ett dugg vad han säger".

GRATTIS PÅ 75-ÅRSDAGEN MANKAN! Vi önskar dig många, många OL-år ännu!

FOTNOT

SKÄLMSK = lurifax, odygdig, okynnig, skurk, skojare, filur, illmarig, full i sjutton, retsam, spjuver, kanalje

nya

OBRUTEN LEDARGÄRNING

Har Mankan en lång och framgångsrik tävlingskarriär bakom sig, så är hans ledargärning inte sämre. EVY HÖRNELL tillhörde de allra första som gick i Mankan OL-skola. Idag, nästan 50 år senare, håller han ännu på att sprida orienteringskunskaper till klubbens nybörjare, nu inte bara till de yngsta, utan till föräldragenerationen!

FABBÅ ANKAN

Det är flera generationer (exempelvis HÖRNELL EVY-GURLI-ANNA) som i Mankan fått känna hur en verklig ungdomsledare kan fungera. Han har en sällsynt hand med ungdomarna, särskilt med de allra yngsta. Jag minns mina egna barn som små, som följde med på OL-tävlingarna och efteråt var överförtjusta i stojet med "Fabbå Ankan". OL-sporten skulle inte ha några rekryteringsproblem om man hade flera sådana ungdomsledare som ORIENTERINGSPAPPAN MANKAN har varit - och är!

Han slutade formellt som ungdomsledare i GOF 1985, belönades med GI:s guldmedalj 1977 och har ur Prins Bertils hand erhållit RF:s guldmedalj för sin mångåriga ledargärning. Folke är sedan många år även OL-instruktör i Bilkåren och med framgång har han "coachat" Gotlands lag till segrar i Rikstävlingen både till fots och på skidor.

SKÄLMSK IDROTTSUTÖVARE

Mankan är i alla sammanhang känd som en tuff och skälmsk (se fotnot!) idrottsutövare. Det kanske stämmer i viss mån, men det är nog mest mot sig själv och mot sina argaste konkurrenter som dessa egenskaper används, då för att peppa upp omgivningen och verkligen ta fram fighter-tagen. I själ och hjärta är det få som är så godhjärtade mot sina medmänniskor som Mankan.

KOMMER I NÄSTA NUMMER:
BENGT SÖDERLUND

VISBORGS OK

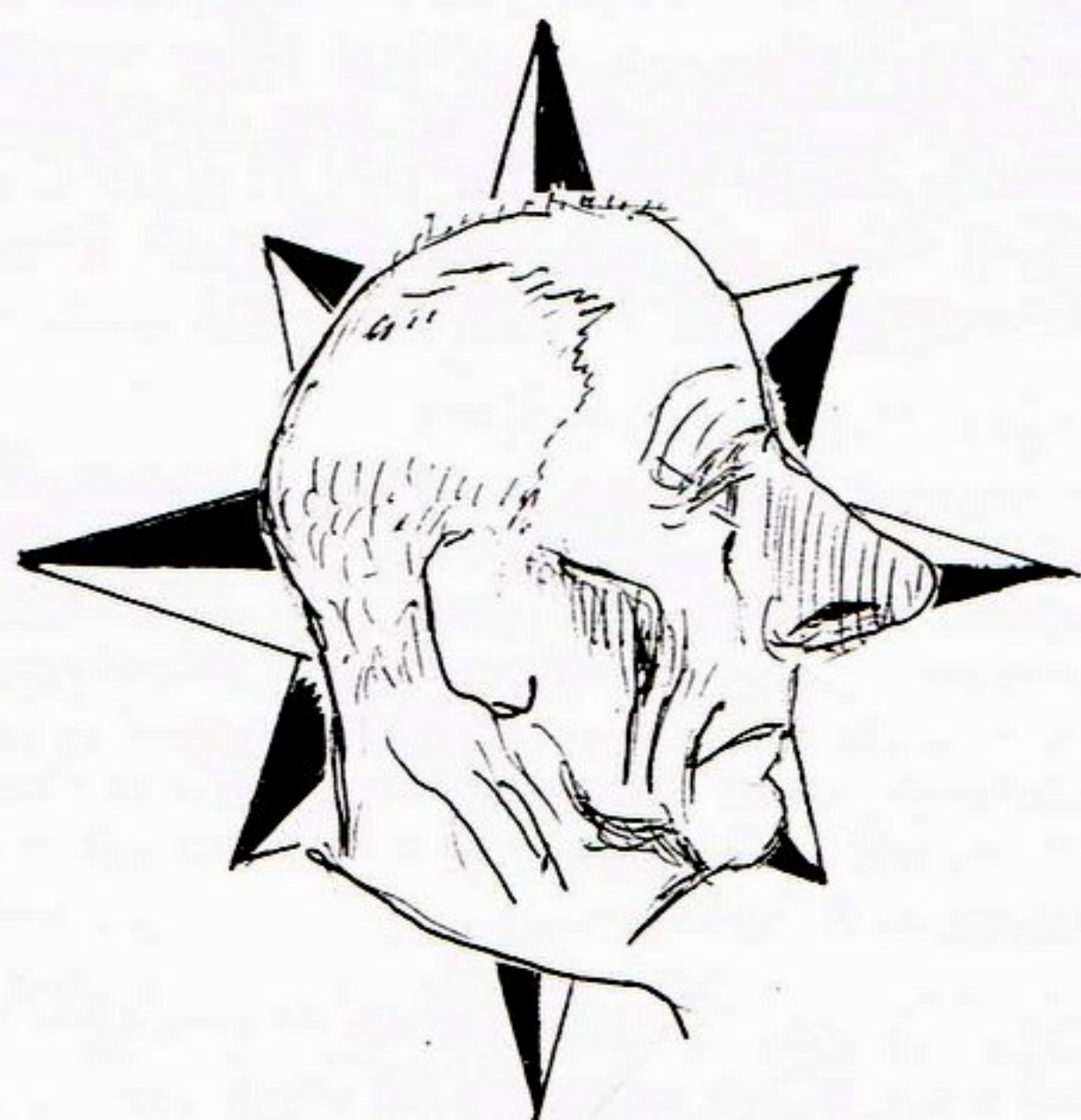
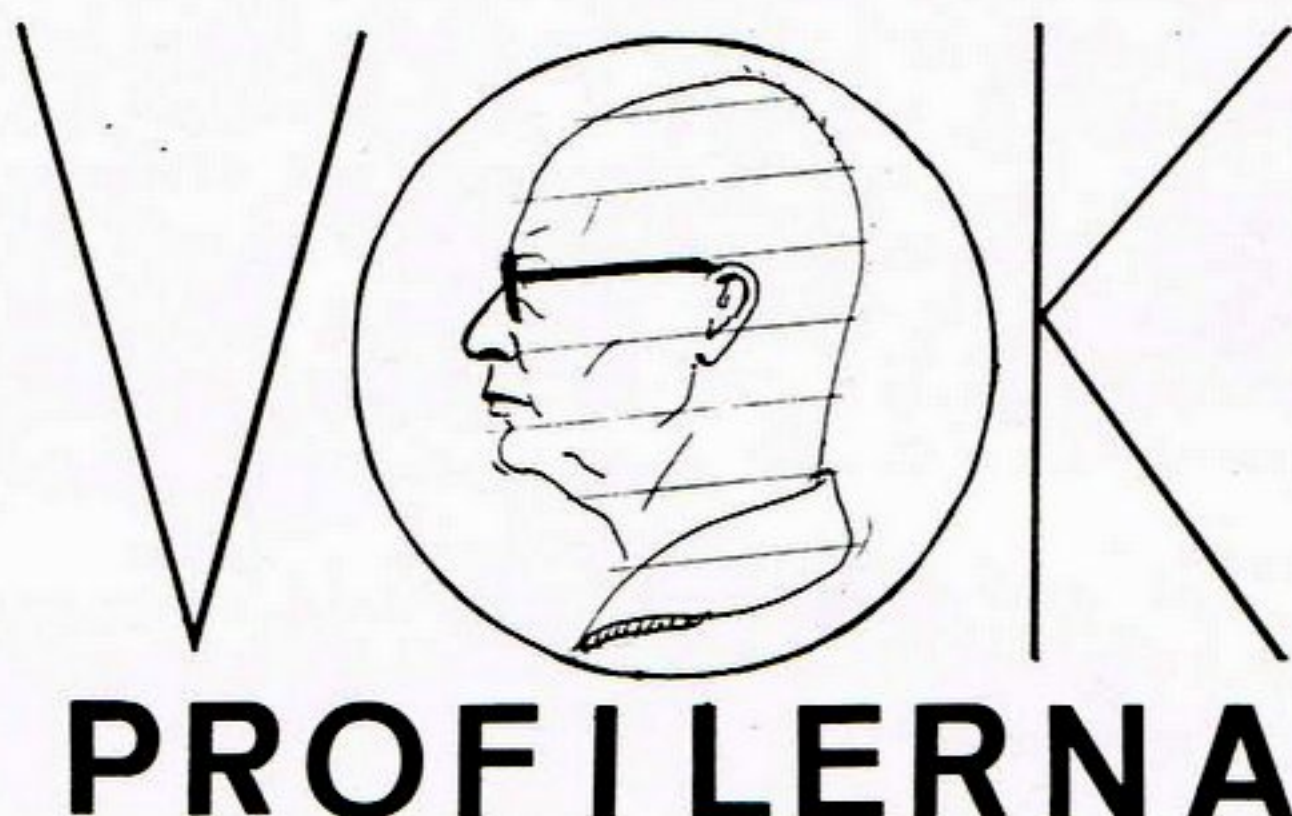
Box 1245
621 23 VISBY

B FÖRENINGSG- BREV

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv avflyttning återsändes försändelsen med uppgift om ny adress.

VOK-NOTISER

Vilken blomma är den bästa till denna profil, som letar sig fram till fots och i bil?
Bland skogens rariteter vi finner till sist rosen i kompassen - den passar helt visst!

INNEHÅLL

- Sid 2: Jo Han Johan!
- Sid 3: Hild - vinnande VOK-are
- Sid 4: Vad Wirén vill med VOK
- Sid 5: Se om din klubb
- Sid 6: Anki sticker till Laxå
- Sid 7: Lägermästare med tunglängd
- Sid 8: Ingen problemfri 10-mila
- Sid 9: Är tjejträning lösningen?
- Sid 10: Killarnas problem
- Sid 11: Jag - en banläggare
- Sid 12: Ugglor i Jurslas mosse
- Sid 13: Orientering om orientering
- Sid 14: Femtio år med VOK
- Sid 15: Folke Mankan Magnusson
- Sid 16: VOK-profilen

VOK-LOTTERIET

April	5	Jonny Bergman
	70	Jan Larsson
Maj	40	Ove Wallier
	21	Tobias Spång
Juni	18	Anne Larsson
	57	Göte Dahlberg
Juli	88	Kalle Matthing
	67	Gunnar Pettersson

Ring 21 89 97, BERITH PETTERSSON, om du vill veta mer om VOK-lotteriet eller köpa egna lottandelar!

SVETT-

BLADET

UTGIVET

AV

JULEN

1994

Välkommen till **SVETTBLADET**! Det här julnumret är som vanligt späckat med information och artiklar. Styrelsen informerar om ett förslag till omorganisation av dess arbete. Ordföranden talar om att han avgår vid årsmötet och skriver avskedstack. Det händer saker i VOK - ständigt! Årets roligaste händelse är att klubbens OL-skolefolk har fört sina barn till vinst både i **LANTMÄNNEN CUP** och i tävlingen om inteckningar i **HÖSTTRÄFFENS** fina rävsinn och Bertil Karlssons ungdomspris. **ANKI HALLSTRÖM** är en av de stolta ledarna. Läs **SVANTE EKVALLS** artikel om att vara ungdomsledare!

SVETTBLADET

Mer eller mindre officiellt organ för Visborgs Orienteringsklubb.

Utkommer tre gånger om året, i mars, i augusti och i december.

Upplaga: Cirka 300 ex = 1 ex/familj.

HUVUDREDAKTÖRER:

Familjen Björn och Gunnel Fransson, Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY. Tel 0498/264568.

REDAKTÖRER:

Kommittéledare och alla som blivit ombedda att skriva eller som på alldeles eget initiativ skriver något. Välkomna med bidrag!

JO, HAN JOHAN FÖR ORDET

VOK-vänner!

Ännu ett VOK-år går mot sitt slut. Ett år som har präglats av de vanliga händelserna som brukar "tima". Det blev faktiskt vinter i början av året, vilket innebar en massa hastigt påkommen verksamhet. Trots det var det en efterlängtat och välkommen verksamhet, som under några veckor präglade en något förvånad, men glad, skidsektion. Det gav mersmak! Jag hoppas det bara var en förvarning inför denna vinter (för det blir det väl?). VOK-are! Skriv till tomten och önska er en vit jul samt en vit fortsättning "ända till påska"!

Sommaren kan vi väl i alla fall inte klaga på? Vi fick sommar för flera år framåt! Det som jag minns bäst är nog i alla fall slutet på sommaren, då vi försökte anordna en VOK-dag. Det var inte lätt, men till slut lyckades vi ganska bra, tycker jag. Det blev en härlig "manifestation", där huvudföremålet var ovetande (tror jag i alla fall) om sin roll. "MANKAN" fyllde 75 år, och det kan väl inte firas på bättre sätt än att "springa" Dag-KM med efterföljande mat och sång till "Mankans" ära! Tack, ni som ordnade och "fixade"!

Hösten! Ja, den har ju sina givna "arrangemang". ENDURO, PUUHH! Vi klarade det också, och detta med glans, tycker jag. Ett tag var det lite mörka moln på himlen: Strul med serveringstälten. Strul med IP

2

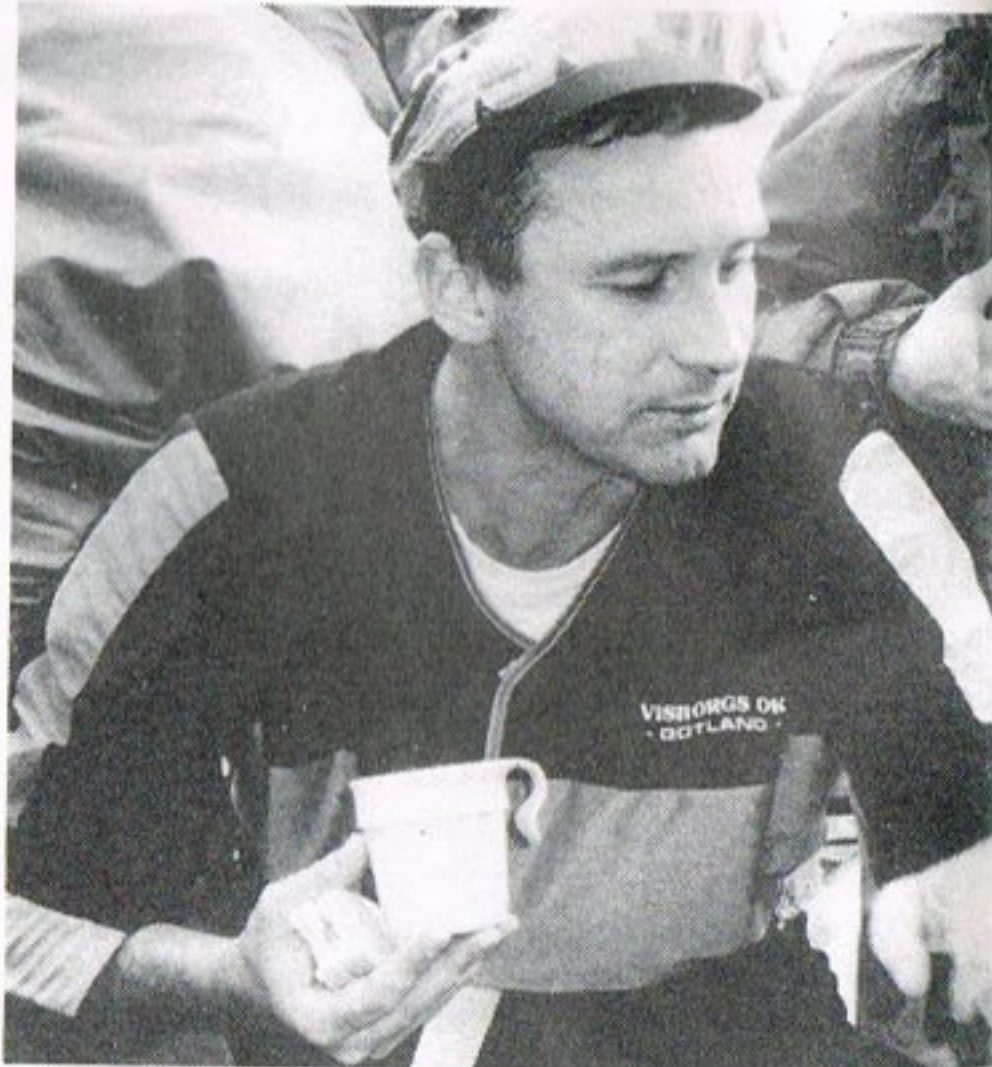
Skogen (läs: Fritidskontoret). Upp och ned vad gäller personaltillgången. Detta var några exempel. Men som tur är, har vi en hel del "gamla rävar", som varit med förut, så allting löste sig. När DAGEN kom, flöt allt som det skulle. Jag vill rikta ett tack till alla som "ställde upp". Ett alldeles speciellt tack skall ni ha som har varit ansvariga och sett till att allt fungerade!

Till sist! Det är inte bara det här året som går mot sitt slut. Även min "mandatperiod" som ORDFÖRANDE går mot sitt slut. Jag har haft förmånen att få "basa" över VOK under de två senaste åren. Jag accepterade utmaningen, men kände på mig att det skulle bli tufft. Det är inte så lätt att kombinera det yrke jag har med en familj på tre barn på låg-, mellan- och högstadiet och en fru som jobbar kvällar och helger. Det går för närvarande inte ihop. Man måste ha möjlighet att lägga den tid som behövs för att driva en sådan här klubb på det sätt den förtjänar. Just nu saknar jag det och känner att det är dags att lämna över "klubban". Icke desto mindre, har det, trots allt, varit en trevlig och utvecklande uppgift, som jag inte skulle vilja vara förutan.

Tack skall ni ha för det stöd och den glädje ni har delat med er av! Jag önskar er alla en trevlig LUCIA/OL-avslutning (på grund av mitt arbete är jag förhindrad att delta) samt en GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT SKID/OL-ÅR.

Vi ses i skogen!

JOHAN HÖRLIN

SVETTBLADET tackar Johan för gott samarbete under de två åren och önskar lycka till i fortsättningen!

VAR KLOK--
VÄLJ VOK!

OL-SEKTIONEN SATSAR PÅ 1995 - VOK:S JUBILEUMSÅR 3

Kaj Wirén tar på vinterrocken och studerar årets kartmissar. Kan han ge VOK vind i seglen jubileumsåret 1995?

Året 1994 blev ett mellanår för VOK-OL, då blev det färre DM-segrar än tidigare.

1995 fyller VOK 50 år. Kan vi vända trenden och återta positionerna? Ja, vi tror det! I själva verket har vi redan påbörjat återtagningsarbetet:

UTMANINGEN den 29 oktober vid VOK-stugan blev en succé och en nytändning för många. I varje fall kände skrivaren av dessa rader det så! Cirka 75 glada orienterare i alla åldrar rusade runt MANKANS väl strängade banor. Det var skoj!

FÄRÖLÄGRET helgen 18-20 november, då 31 VOK-are deltog i den av ANDREAS KARLSSON arrangerade, hellyckade samlingen. Tyngdpunkten var lagd på rullskidträning bl a längs den nyastalterade vägen vid raukkusten ut mot DIGERHUVUD. En höjdare! Nu är det bara att hoppas på att vi får snö i vinter. Då ska det åkas skidor, den bästa vinterträningen en OL-are kan få!

Ännu fler VOK-are hoppas vi ska tända till efter att de fått OL-sektionens "UPPROP". Mera om detta på annan plats i SVETTBLADET.

Utöver vårens sedvanliga tävlingar 1995, satsar vi på:

- * Vår OL-skola, som är ett måste för oss alla.
- * En ny Mankan-utmaning den 29 april. Målet är att få med mer än 100 VOK-are!
- * Familjeläger på Färö? I maj/juni!?
- * Ett tränings-/tävlingsläger för 10-milakandidater 14-16 april på fastlandet. Plats: Norra Uppland.
- * 5-dagars i Hässleholm. Anmäl dig till BERITH HALLGREN före nyår. Det blir billigare så. Intresset är i stigande. Blir vi mer än 40 VOK-are på 5-dagars 1995?

BUDKAVLAR. Vi tror att vi ska satsa på budkavlar av alla de slag, DM-, SM- och varför inte Jukkola-, Siljan-, Smålandskavlarna? 25-manna inte att förglömma! Placeringarna där var 1992 185:a, 1993 243:a, 1994 205:a och 1995 170:e?

Om vi lyckas med att satsa på budkavlarna, får vi med flera på träningarna. Vi får ett VOK som märks utåt, förhoppningsvis får vi också större sportsliga framgångar och, sist men inte minst, får vi till ett lagarbete och ett kamratskap som med vår VOK-anda kan ge VOK-skutan vind i seglen inför de kommande 50 åren. Eller hur???

För OL-sektionen: KAJ WIRÉN

TÄVLINGAR 1995

TÄVLINGSPROGRAMMET I STORT 1995:

- 2 april: Brödkavlen (Sven Persson och Goran Lindström är tävlingsledare)
- 7 april: Lysmasken
- 9 april: Norderträffen
- 14-16 april: Äggdagars
- 17 april: Romalunken
- 21-23 april: Värpaketet (Natt-i-natta, Suderträffen och Vårträffen med Johan Hörlin som tävlingsledare)
- 28 april: KM-natt (preliminärt)
- 6 maj: 10-mila i Norrtälje
- 21 maj: Siljankavlen
- 10-11 juni: Jukkolakavlen
- 2-8 juli: Sommarpaketet på Gotland
- 12-14 juli: Fjäll-OL i Storlien
- 24-28 juli: 5-dagars med Hässleholm som C-ort

VI TRÄNAR 26, 28 OCH 30 DECEMBER VID VOK-STUGAN! DU KOMMER VÄL MED! nya

Idrott för
nytänkare.

VOK VECKLAS UT I STUDIECIRKELFORM

4

Under det gångna året har styrelsen samt representanter för valberedning, medlemsregistret m fl genomfört en studiecirkel: "SE OM DIN KLUBB".

Vi har diskuterat organisation, ekonomi och ledning. Under cirkelarbetet blev det mer och mer uppenbart att det var dags att utveckla organisationen.

Ledorden blev "RUTOR" och "PROJEKT". Det låter säkert underligt i den "oinviges" öron. Målsättningen var att hitta de luckor i ledning och organisation som med nödvändighet uppstår i en klubb i vår föränderliga värld.

Resultatet presenterades vid det utlysta medlemsmötet den 29 oktober 1994, efter Mankans "UTMANING". Vi presenterade den "nya" organisationen med mål-

sättning att kunna få "mandat" för valberedningen att inför nästa år "värva" funktionärer till den nya organisationen, allt för att kunna komma igång så snart som möjligt.

Detta lyckades, medlemmarna gav sitt bifall till förslaget och till att vi ska gå in i den nya organisationen från och med inledningen av nästa år. Tack ska ni ha!

Ni som inte hade möjlighet att närvara vid mötet kan här nedan se vad förslaget innebär.

Innan jag presenterar förslaget vill jag påpeka att allt inte är perfekt, utan att det måste provköras ett till två år, innan det kan sägas vara helt klart. Ni som har synpunkter får gärna höra av er till mig eller någon annan i styrelsen med konstruktiva förslag och idéer.

FÖRSLAG TILL NY ORGANISATION FÖR VOK:

STYRELSE: Ordförande (1 år), vice ordförande (2 år), kassör (2 år),
(2 st revisorer (1 år) samt revisorssuppleant)

Vid styrelsemöten deltar ansvarig ur nedan redovisade "kommittéer" (8 st):

TÄVLINGSKOMMITTÉ:
(En suppleant i styrelsen)

1 OL-medlem
1 skidmedlem
1 "ekonom"

UTBILDNINGSKOMMITTÉ:

1 ol-pedagog
1 skidpedagog
1 "ekonom"

ANLÄGGNINGSKOMMITTÉ:

3 händiga medlemmar

PR/INFO/SPONSOR-KOMMITTÉ:

3 medlemmar

TRÄNINGSKOMMITTÉ:

1 herrtränare
1 damtränare
1 ungdomstränare

REKRYTERINGSKOMMITTÉ:

(1 suppleant i styrelsen)
2 seniorer
2 "ungdomar" (10 m 27 år)

MOTIONSKOMMITTÉ:

2 medlemmar, varav dansmedlem

**KOMMITTÉN FÖR
MEDLEMSVÅRD:**

3 medlemmar

Alla kommittéerna väljs på två år!

PROJEKT: Tävlingar, fester, KM, skogsplanteringar, enduro m m.

MARGARETA PERSSON på medlemsmöte med VOK:
"Jag ser ut så!", på ordförandens fråga om varför hon såg fundersam ut.

"Ska vi sälja VOK?" sa BEATRICE OHLSSON apropå ordförandens tankar om en PR-grupp för klubben.

På detta sätt tror vi att det blir lättare att dra gränser mellan ansvarsförhållandena, samt att vi har täckt upp en del verksamhet som har levt (?) i en "gråzon" (rekrytering och "skola" bl a). Dessutom underlättar det för valberedningen, eftersom vi har minskat antalet valda funktionärer från ca 50 st till 33 st.

"Finns det mindre att göra nu då?" undrar ni säkert eftersom vi har minskat på "personalen". Nej, så är inte fallet. Men till skillnad från tidigare, så blir det mer flexibelt vad gäller medlemmarnas insatser i klubben. Det är meningen att de olika kommittéerna skall "knyta" till sig den "personal" som den behöver, en del för kortare tid (projekt!) och en del för längre tid (ansvar för VOK-shopen, lärare i "skolorna" t ex).

Vi tror att genom att minska på antalet valda funktionärer, men "öka" de momentana/tillfälliga insatserna för medlemmarna, blir det lättare att få medlemmarna att ställa upp och "jobba".

Det är alltså meningen att de valda funktionärerna skall "initiera" och ansvara för verksamhet, som genomförs av klubbens övriga medlemmar.

Det är svårt att här ge en fullständig och detaljerad beskrivning, utan det här var en komprimerad förklaring. Men, jag hoppas att jag har lyckats klargöra motiven och idén på ett någorlunda bra sätt.

Till sist: Välkomna med frågor och konstruktiva synpunkter till oss i styrelsen.

ORDFÖRANDE

Nytt från styrelsen

Efter sommaren har styrelsen haft två möten, 15 augusti och 17 oktober.

Utöver sedvanliga punkter som rapport från sektionerna om pågående verksamhet, som information till styrelsen och ekonomisk redogörelse och aktuell ekonomisk ställning för klubben, har:

Klubbens organisation och målsättning åter diskuterats. I samband med Utmaningen ordnades medlemsmöte där förslaget presenterades (redovisas också på annan plats i Svettbladet).

Styrelsemötet 21/11-94 handlar i huvudsak om budgeten. Till det mötet skall sektionerna ha förslag till budget -95 (egentligen förslag till verksamhetsplan).

Bo Magnusson
Sekreterare

BRÅVIKEN⁵ DANSARNA PÅ GOTLAND

Hej, alla VOK:s motionsdansare!

Höstsäsongen för oss BRÅVIKENDANSARE kunde inte ha börjat bättre! För andra gången var vi inbjudna av KARL-EINAR och MAJS dansvänner till en trvlig samvaro den 10 och 11 september. Och trevligt blev det minsann!

Ett glatt gäng mötte oss med stor buss, välkomsthälsning och kramar redan vid färjeterminalen och det kändes verkligen skönt efter en gropig överresa.

Vi vill gärna framföra ett hjärtevarmt tack till Er alla, som planerat och organiserat denna träff med ett så lyckat resultat. Ett särskilt tack till ASTRID och hennes "stab" för suverän service med mat och dryck, men även till RUNE, STEN, BENGT och GÖTE för roliga historier och guidning runt det vackra Farö. Den information om olika sevärdheter, som vi fick ta del av, var mycket intressant, särskilt för de av oss som var här för första gången.

Vi ger även en eloge till de eminenta musikerna, som med sin spelglädje smittade av sig på alla dansare, så att det blev en helt igenom lyckad kväll. Den varma och generösa välvilja som kom oss till del kommer vi att minnas länge.

BRÅVIKENDANSARNA

*** PÅSK PÅ ÖSEL ***

15-16 april 1995 arrangerar SAAREMAA OK "2-PÄEVANE ORIENTEERUMISVÖISTLUS", vilket skulle betyda "2-dagars tävlingar"! Ni som är intresserade kan ringa eller faxa och få fler upplysningar: 372 45 55 731 eller höra av er till undertecknad, så kan jag förmedla kontakter. Det lär komma en hel hop nya ländare till dessa tävlingar! OK SAAREMAA

6 INGRID ENEKVISTS FÅRÖDAGBOK

*** FREDAGSKVÄLL ***

Vi, d v s **JACOB** och jag, är klara för avfärd till Färö. Men var är **BOSSE**? Natt-OL startar klockan 19. Strax efter 18 dyker han upp, packar o s v. Pannlampan? Visst ja! Den har **MANKAN**! Snabbt dit och så in i bilen med det sista - och iväg!

"Hur kan ni förstöra en hel helg för mig", är Jacobs kommentar när vi ger oss iväg. Kompisarna hemma skulle ju inte med.

När vi kom fram strax efter halv åtta var de flesta inkvarterade i fyrabäddsrums i FBU:s läger. På med OL-kläder och så ut i skogen! **AINA**, **LINDA** och **GURLI** ger sig fnittrande iväg. **KAJSA**, med pannlampa på sig, är på väg in. Hur skall det här gå? Andra gången jag nattorienterar! Lampan behövs nästan inte. Männen leder vägen.

Vilken kväll! Fantastiskt väder - och orienterandet går bra! I mörkret runt husknuten leker barnen tafatt och andra lekar. Vi samlas alla till kvällsmål och genomgång inför kommande dagar.

*** LÖRDAG FÖRMIDDAG ***

Vaknar till ett strålende skolsken, men kyla. Efter intagande av en rejäl gröttfrukost ger vi oss av till **SÄGEN** (**BIRGITTA** hälsade på bekanta och efterlyser telefonkataloger på Färö!). Från Sägen beger vi oss i olika grupper och på olika vägar till "**ORGUHAUEN**". **ANNELI** är pådrivare till **ANNA**, **IDA**, **MARCUS** och **ANDREAS A**. När vi är framme delar **ANDREAS K** in oss i olika grupper. Vi ska springa stafett uppför och nedför "Orguhauen". Det pustas och stänkas och stönas (och då vet vi ännu inte vad som väntar oss i morgon!). Så småningom beger vi oss av mot Sägen igen. **GUNNAR A** tycker visst att hans grupp ska springa lite längre, eller...?

Så här roligt är det att vara med i VOK:s styrelse! I bakgrunden ses artikelförfattarinnan **INGRID ENEKVIST**, till vänster vår sekreterare **BO MAGNUSSON** och till höger (förrre) ordföranden **JOHAN HÖRLIN**. Vill du jobba aktivt med VOK och dess framtid, blir säkert valberedningen också så här glad, om du hör av dig! Ring **ING-MARIE BERGMAN**, som skyttar bakom Johans öra, tel **218635**.

Tänk att vi kan träna tillsammans, så stor spridning som det är på oss - i ålder och prestationsförmåga! Fantastiskt! Vad de allra minsta gjorde? Byggde koja och klättrade i träd, förstås! **LISA** satt som en fågel i toppen på ett träd. **JANNE** var utsedd till lekledare sedan föregående kväll. **LEIF** hade fått bastuskötaruppdraget och fixade tjejernas bastu så att den var varm till eftermiddagspasset. Tack för det! Jacob vill till "Orguhauen" nästa helg också - borta är den förstörda helgen!

*** LÖRDAG EFTERMIDDAG ***

På programmet står rullskidåkning längs kusten. Vem är lekledare? **STURE** tar på sig den uppgiften och han har inga större bekymmer med det. Far ut ur bilen, och ner bland raukarna försvinner han och barnen! I härligt, strålende väder är det många som vill prova på att åka rullskidor. **SVEN** blir visst utan, **SARA** har hans skidor och jag hans stavar!

På avstånd och med kikares hjälp följer **GUNNAR H**, **SVANTE**, **BIRGITTA** och **ANKI** våra förhävanden. **LOUISE** och **ELENA** och de andra ungdomarna skidar på. Några är redan långt borta. Det finns något som heter "**FÄRIST**" på Färö, **LEIF** rekommenderar knäskydd! Vilken upplevelse att åka rullskidor från **LAUTERS** förbi **DIGERHUVUD** och så visare! **Andreas L** har tagit de minsta på sina rullskidor, så de får också åka. Heders!

Promenadgänget har som tur är en orienteringskunnig Anki med sig, för pannlampa saknas. **MARGARETA** har plockat nattens kontroller. I bastun visar **LINDA** och **YVONNE** upp blåa naglar efter för tränga skor. **ANNA** efterlyser flera läger. **LISA** har märken på näsan efter förstenade häxan...

Middag... Vilken lyx att inte behöva laga mat eller diska! Elena undrade redan första kvällen vem som diskar? En som inte fått motion nog under dagen, det är **ADAM**. Han vill gå längre än till Konsum, innan vi hejar på Gotland i "**DUELL I KITTELFJÄLL**".

*** SÖNDAG FÖRMIDDAG ***

Under natten har det blåst och regnat. Dunsar hörs. Är det vindarna eller **LOUISE** som ramlar ur sängen? Duggregnet hänger i luften. Nu ska **ULLA HAU** intas! (**KAJSA**, **ELENA** och **LISA** stannar hemma och håller **BARBIE** sällskap).

Andreas får oss på rätt spår och sätter igång med ett uppvärmningpass. Iväg i de olika "löpgrupperna"! I mitt gäng tar **JENNY** och **SARA** täten, som vanligt, tätt följda av **AINA**, **GURLI**, **YVONNE**, så **ANKI** - och sist jag! Vi återvänder till Andreas, som fixat något under tiden:

Muggar som ska föras uppför och nerför en sandkulle av sällan skadat slag - var och en går/springer efter sin förmåga. Resultat: 32-18 till ett av lagen! **ADAM** och **JACOB** tar ett eget race, medan vi andra springer parlöp i backe. Förmiddagen är snart slut, men innan dess smakar det gott med varm saft och ytterligare "grupplöpning".

*** SÖNDAG EFTERMIDDAG ***

Några väljer att fara hem från Färö efter lunch. Andra stannar kvar för ett rullskidpass eller för promenader. De allra minsta prövar att åka för egen hand på Elenas skidor. Jag kan instämma i rekommendationen av knäskydd, för då jag ser Jenny och Sara vid saftdunken på slutet, står jag på knäna i min iver efter saft.

När så alla har duschat, packat, städlat och åkt hem, återstår frågan: "Var är **BOSSE**? Jo, där i mörkret kommer han på rullskidorna!"

Tack, **ANDREAS** och alla ni andra som gjorde Färöläget så lyckat!

INGRID ENEKVIST

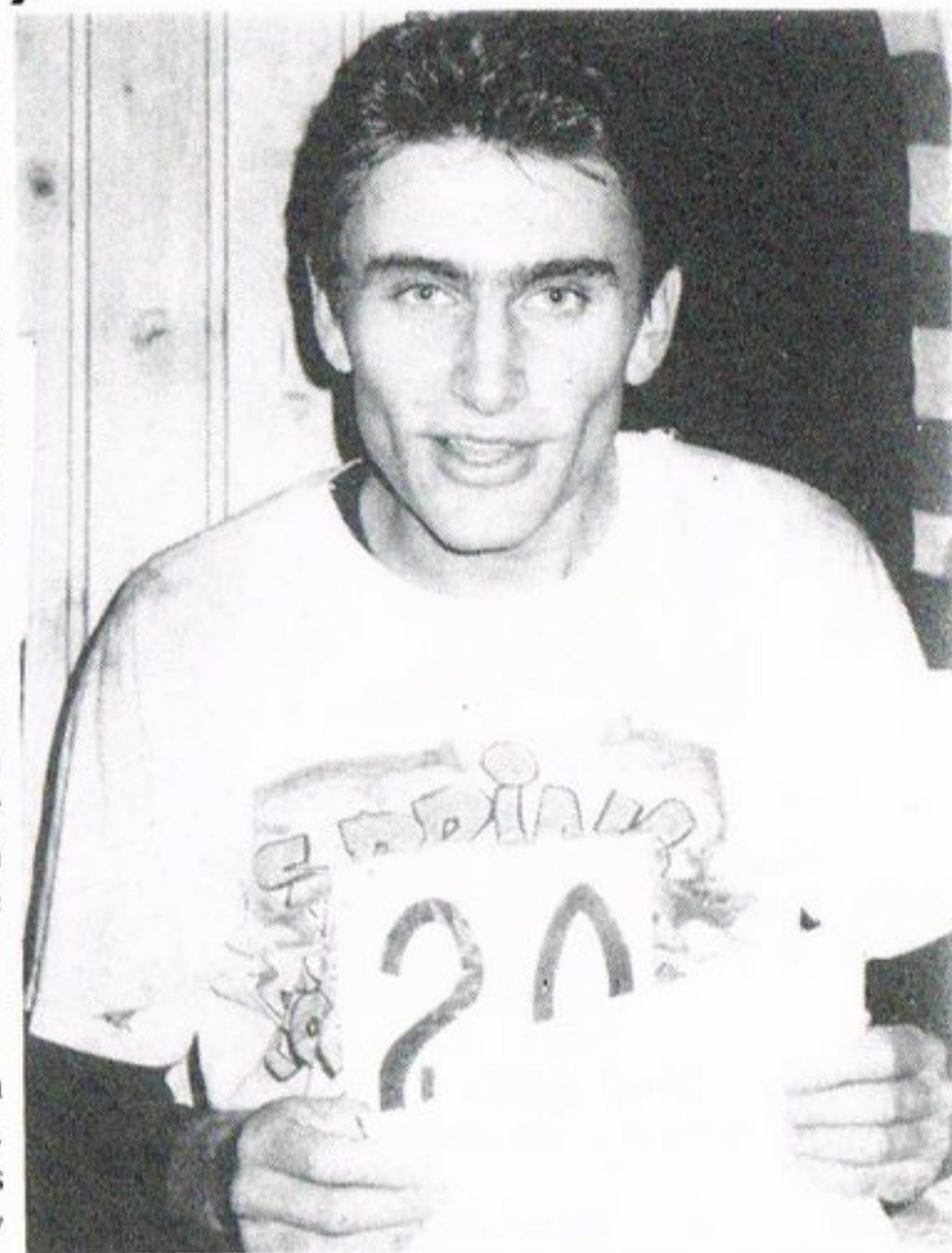
VOK FYLLER 50!

Om allt går som jubileumskommittén tänkt sig, så följer det med en present till alla VOK-are i detta nummer av **SVETTBLADET**. Dekalen, som visar att VOK blir 50 år 1995, vill vi gärna att ni redan den **1 januari 1995** fäster på er bils bakruta, så att ni visar alla gotlänningar vad som är ä färde! Kommittén har mera på gång, så vi ber alla att redan nu pricka för i almanackan följande:

- * 24 september: JUBILEUMSTÄVLING
- * 28 oktober: STOR JUBILEUMSMIDDAG

Dessutom hoppas vi att alla av VOK arrangerade tävlingar, både skid- och OL-, får ett "jubileumstyk". Ingen gotlandsorienterare ska vara omedveten om vad som är på gång! Mera om jubileumsåret kommer i nästa nummer av bladet. Jubileumskommitténs sammanställande är **ANNELIE ANDERSSON**.

7

UTMANINGEN!

UTMANINGEN 1994 blev en riktig succé, trots att den hamnade tämligen långt ifrån den förstas malsättning, som ju var att ge våra 10-milakämpar ordentlig matchträning inför stora "10-Mila".

På annan plats i **SVETTBLADET** ser ni resultatet av tävlingen, som ju blev mer en lektull avslutning på säsongen än en riktig utmaning. **MANKAN** hade redan i förväg försökt formera lagen med familjer som utgångspunkt. Av olika skäl kunde många inte ställa upp, men till slut deltog i alla fall 20-talet lag. Vinnare blev det VOK-lag som utmärkt sig mest i årets OL-tävlingar, nämligen **ANDREAS KARLSSON**, **ANDREAS CARLSSON** och **ANDRES CALZÓN**. Här ovan ser ni den förstnämnde efter väl förrättat värv. Det ryktas om en ny utmaning i var. Da ställer nog annu fler lag upp, för det här var roligt, tyckte vi alla! (B)

VOK-NOTISER

*** FLER JUBILEUM ***

Den 23 april fyller hela VOK:s valberedning, modell 1994, **125 ÅR** tillsammans! Det är **AINA ÖSTERDAHL**, **40**, **ING-MARIE BERGMAN**, **47** och **GUNNAR HALLSTRÖM**, **38**, som vid en lätt summering visar sig uppnå denna aktningssvärda ålder! Det blir till att springa i **KLASS HD125** i fortsättningen. **SVETTBLADET** ställer sig i gratulantkön!

nya

8 VAD HAR DESSA GEMENSAMT?

I ett av de på svensk TV så vanligt förekommande tavlingsprogrammen, finns ett moment där det gäller att ta reda på vad som förenar ett antal bilder med varandra: "Vad har dessa gemensamt?"

När jag i fredags träffade ett litet gäng för att göra en intervju för SVETTLADET funderade jag på TV-leken "Vad har dessa människor gemensamt?"

Är de alla VOK-are? Nej, inte **ELISABETH KIMELL!** "Det är jag visst det!" protesterar hon. "Jag betalar minsann medlemsavgift! Fast jag tavlade för Bro!" Är de alla pensionärer? Nej, återigen faller Elisabeth utanför ramen - hon springer i D50 och måste minsann skynda sig från jobbet för att kunna vara med i gänget!

Är alla män? Nej då! Inte alls! Förutom Elisabeth finns här också **EWY HÖRNELL**, pensionär och "grand old lady" i VOK. Nästa teori som faller är den om att de jobbar eller har jobbat inom det militära. Det gör Elisabeth, och dessutom har **FOLKE "MANKAN" MAGNUSSON** och **BENGT SÖDERLUND** ett förflutet på P18, men inte platsar vare sig Ewy eller **STURE LARSSON** in där! Sture är pensionär sedan två år, men han är en gammal polis!

Ja, men de bor väl i alla fall nära varandra? Nej, inte ens det stämmer. De bor på olika ställen i stan och en (Bengt) bor i o m långt utanför. Vad är det då som förenar detta gäng och gör att de träffas (förutom vid alla tävlingar) **TRE GÅNGER I VECKAN?** Svaret är givet. **DE GILLAR VARANDRA OCH GILLAR ATT TRÄNA TILLSAMMANS!**

I ur och skur, sommar som vinter, träffas de någonstans och hittar på någonting gemensamt varje måndag, onsdag och fredag - och det ska ganska goda skäl för att utebli. Utan en godtagbar förklaring nästa gång de träffas, blir det gliringar... Oftast blir det en gemensam träningsstur på ett spår i närheten av där Mankan och Ewy bor. På senare tid har det dock allt oftare blivit

mera orienteringsmässigt, eftersom alla upptäckte att de blev lite sämre i skogen, när de bara tränade på stigar. Man använder sig då av olika banläggare. Ibland är det Sören "Veckans bana" ute vid VOK-stugan, ibland några skärmar som militärerna hängt ut för sina övningar, ibland får någon av de fem "offra sig" och fixa ut skärmar.

Det hela började egentligen redan för cirka 20 år sedan med att Ewy och **BERTIL HÖRNELL** lade upp en runda, som utgick från deras tomt. Sedan har detta spår ändrats åtskilliga gånger och nu är det cirka 5-6 km långt, och som vi visade ovan har även "person-sammansättningen" förändrats. Sture är den sist tillkommande i gänget, men han är numera minst lika entusiastisk som de övriga. Ibland har man haft "gastlopare" med, men ingen har varit uthållig nog att fortsätta på denna inslagna väg.

Bengt påstår att han och Mankan är gängets "svarta får", dvs de har inte blivit ett dugg bättre av dessa träffar med likasinnade. De missar och stämplar fel minst lika ofta nu, som förr. Fast å andra sidan vet ingen hur de hade varit om de inte hade varit med... Bengt berättar om tre söndagstävlingar i rad efter intensiv träning med gänget under veckorna: "Första söndagen stämplade både Mankan och jag fel. Nästa söndag blev vi båda två sist i våra klasser. Men tredje söndagen, **DÅ DU!**, då vann vi varsin klass!" Vilket väl **kanske** visar att träning ger färdighet...

I fredags hade så er reporter den stora äran att få vara med på begivenheten. Ett uppsluppet gäng träffades omklädda i Mankans källare och fick direktiv: Dagen till är! skulle det bli orientering på riktigt! Mankan ville ha tio minuter på sig och visade på en karta en grop som han skulle befinna sig i och där vi skulle träffas! Vad har han nu hittat på?

Jo, det blev en rolig orienteringsövning, som många fler VOK-gång borde prova på. Vi fick varsin skärm och

9 JO, DE GILLAR ATT TRÄNA TILLSAMMANS!

varsin karta med 7 kontroller inritade på i en bana på cirka 4 km. Alla skulle sätta ut sina skärmar vid sin kontroll nummer ett, stämpla där och sedan springa banan runt. Under tiden hade alla andra också satt ut sina skärmar, så att det fanns någonting att stämpla vid. När jag kom till min kontroll nummer sju, som alltså var lika med den jag hade satt ut, skulle jag ta den med mig till målet i Mankans källare!

På det här sättet fick alla springa samma bana och banläggarens enda uppgift var att tänka ut den och rita in bansträckningen på respektive karta. Fiffigt, va? Det enda Mankan ångrade var att han inte gav undertecknad en längre bit till första kontrollen, så att jag inte hunnit iväg så långt innan de andra hann fram till sina skärmar.

Men å andra sidan hade alla då också fått en längre bana, vilket väl inte precis hade gynnat pensionärerna.

Och över alltihop lyste minsann Mankan! Han hade medan vi sprang hunnit både att se oss åtskilliga gånger och åt att flytta ned skärmar, som han tyckte att vi hade hängt för högt! Tänk om VOK hade fler sådana här kompisgäng - då skulle vi aldrig behöva vara oroliga för vare sig återväxt, tillväxt eller kommande framgångar! De hade kommit av sig själva. Och kommer av sig själv, gör nog undertecknad reporter, för det har det var kul! Tack, gänget, för att jag fick vara med!

BJÖRN F

UTMANINGEN 1994

RESULTAT

Plac	Sträcka 1	Tid	Sträcka 2	Tid	Sträcka 3	Tid	Totaltid	
0	Andreas Karlsson	04.50	Andreas Karlsson	24.05	28.55	Andreas Karlsson	36.40	1.05.35
1	Rasmus Gustavsson	08.36	Lena Nyström	31.19	39.55	Robban Gustavsson	36.43	1.16.38
2	Elisabet Kimmell	06.45	Elisabet Kimell	34.45	41.30	Magnus Gedefors	36.35	1.18.05
3	Folke Lindgren	06.40	Folke Lindgren	34.56	41.36	Anders Lindgren	36.30	1.18.06
4	Mikaela Löfgen	10.35	Anne-Marie Larsson	40.52	51.27	Kurt Lövgren	36.40	1.28.07
5	Beatrice Olsson	10.50	Ing-Marie Bergman	36.00	46.50	Rolf Malmros	42.15	1.29.05
6	Helge Fransson	08.50	Gunnel Fransson	42.40	51.30	Björn Fransson	42.59	1.34.29
7	Jacob Magnusson	13.25	Ingrid Enekvist	45.05	58.30	Bosse Magnusson	36.42	1.35.12
8	Elena Österdahl	08.35	Linda Österdahl/Sara	41.40	50.15	Aina Österdahl	46.40	1.36.55
9	Andreas Andersson	08.20	Hasse Matthing	43.15	51.35	Magnus Johansson	45.31	1.37.06
10	Adam Hallström	09.35	Ann-Katrin Hallström	40.25	50.00	Gunnar Hallström	50.47	1.40.47
11	Jonas Abrahamsson	12.35	Ingrid Danielsson	45.45	58.20	Torbjörn Spång	42.37	1.40.57
12	Rasmus Gustavsson	08.36	Bengt Söderlund	41.33	50.09	Sture Larsson	53.15	1.43.24
13	Anna Rondahl	07.40	Evy Hörnell	43.45	51.25	Gurli Hörnell-Rondahl	52.05	1.43.30
14	Lennart Nyström	07.10	Gunnar Alvaeus	48.27	55.37	Kaj Wirén	52.00	1.47.37
15	Ida Bengtsson	08.36	Markus Bengtsson	41.23	49.59	Yvonne Bengtsson	59.26	1.49.25
16	Lina Mellkvist	09.10	Lotta Mellkvist	40.51	50.01	Hans Mellkvist	59.25	1.49.26
17	Kajsa Ekvall	12.40	Birgitta Ekvall	56.15	1.08.55	Jenny Ekvall	53.40	2.02.35
18	Therese Ohlsson	12.40	Anneli Andersson	56.16	1.08.56	Anders Ohlsson	59.37	2.02.35
19	Einar Rosén	08.30	Rustan Rosén	49.50	58.20	Kjell Rosén	1.14.20	2.12.40

nya

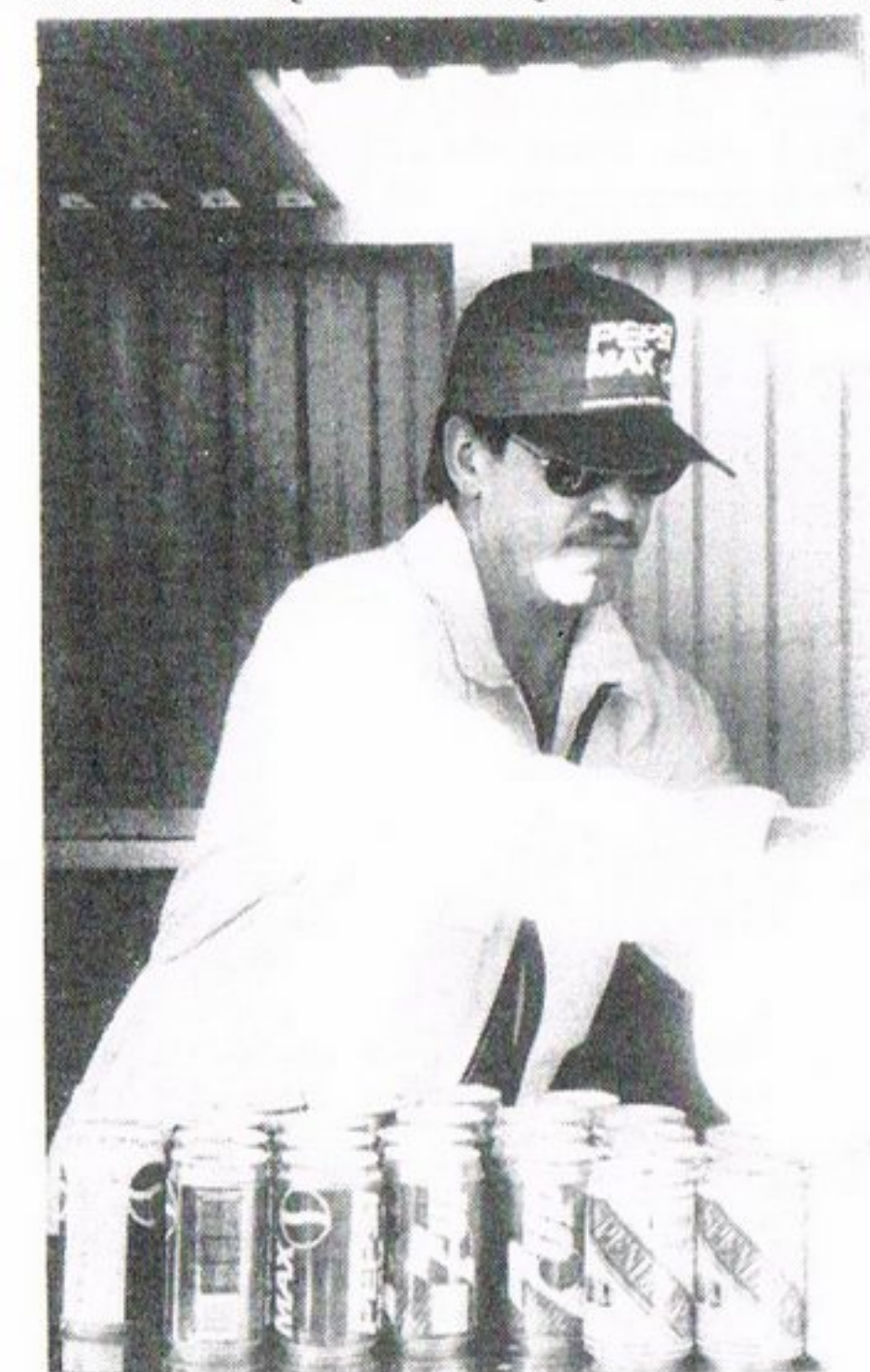
SUCCÉ MED NYA PLÅTBURKEN!

Säg ni VOK: s gamla **HAMBURGERIA**? De goda hamburgarnas smak förstördes i någon mån av dess anskrämliga yttre, inte sig lik från gång till gång när den användes. Dessutom byggd i spanskivor, som inte var alldeles brandsäkra.

När **ANDERS OHLSSON** hamnade i hamburgerbranschen vid fjolårets **ENDURO** tyckte han att det var dags att göra något åt saken - och efter några samtal med sin arbetsgivare, **EKLUNDS PLÅT**, hade han snart klart med en sponsor också. Den nya "plåtburken" har inte kostat VOK ett öre - och lär stå pall i många år framåt!

Den nya hamburgerian är cirka 4x2,5 m stor, d v s 10 kvadratmeter och nu fattas bara en monteringsbar fläkt, som är Anders nästa projekt. Meningen är att hamburgerian ska kunna plockas ner, transporteras bort och monteras upp av vem som helst på kort tid.

Det stora "eldprovet" blev på årets Endurotävling, då Anders med sina medhjälpare sålde mest av alla VOK:s kiosker. Omkring 1300 hamburgare lär det ha gått åt, så

10

det hade knappast fungerat utan små-VOK-arna **ELENA, THERESE** och **LINNEA**, som plockade in hamburgerbröden i pappersklämmor så det stod härliga till! (BF)

KORSDRAG PÅ ENDUROT

Det blåser ganska friskt på morgonen när vi kommer till kiosken. I alla fall när någon kommer in genom dorren på baksidan. Muggen, som står under den droppande kaffekranen, blåser ideligen omkull. Tills dess att **JENNY** kommer på att man kan lägga en sten i den. Då står den kvar trots korsdrag!

Senare på dagen, när kommersen är i full gång, har vi mycket att göra - servera korv, hålla upp kaffe, ta betalt m m. Kundtillströmningen är god och kon bara växer. **ANNA** tar betalt för en kopp kaffe, vänder sig om och lägger pengarna i kassan. Under tiden tar kunden muggen, som står under kranen, och går i snabb takt därifrån. Så snabbt att vi inte hinner upptäcka honom!

Undrar när han märkte att det fanns mer än kaffe i muggen? Han kom i alla fall inte tillbaka och klagade.

LENA NYSTRÖM

ENDURO-MILJÖ?

Det finns dom som undrar hur vi som miljöpartister kan jobba med Endurot med gott samvete... Det skulle o-nekligen kännas bättre om VOK drog sitt strå till stacken, vad gäller aktiva miljöinsatser. Visst fanns det tex tallrikar och muggar av stärkelse istället för plast? Som är komposterbara eller rent av uppåtbara? Kanske kan vi göra mera och på så sätt vinna både uppskattning och publicitet! Jag föreslår att styrelsen tar "ett snack" med kommunens Ekokommunsamordnare **KJELL ROSÉN** inför nästa års Enduroförberedelser! (BF)

ADJUTANTEN VANN VOK- CUPEN IGEN! 11

Adjutanten vann - igen!

Att **Nils Hallgren** är duktig på att skriva protokoll vet kanske inte alla. Faktiskt satt han som sekreterare i VOK i tiotalet år. Att det lönar sig att vara adjutant och få skriva resultat, visade sig i årets upplaga av WOK-cupen!

Efter årets sju första deltävlingar var det åter bäddat för en spännande upplösning på 2-milen. Ledaren **Nils** hade åkt till Spanien, väl medveten om vilken risk han tog. Chansen för tvåan **Julle Dahlström** fanns nu att passera och vinna hela cupen. Scenariot var inte helt nytt, samma har spelats upp ett par gånger tidigare.

Den imponerande bucklan fanns på plats, finputsad och grann. Den lyste från toppen av en liten förtorkad tall. Kontrasten var enorm. Vädret vid skjutbanan i Burge var gråkallt. Kämparna drog sig mot starten. Ingen hade någon riktigt koll på **Julle**. Ibland söker sig denne lugn och koncentration i ensamhet före start.

Västgöta-klimax

Alla cuppare springer samma bana denna tävling, som inte var särskilt svår. Därför blev det en lätt match för de unga, hungriga vinthundarna **Robban** och **Gunnar Hallström** som tog de båda förstaplatserna (vana som de är vid att springa B-klass?). Men **Julle** då? Ingen hade sett honom. Efteråt visade det sig att han aldrig kommit ut! Vilken Västgöta-klimax! Detta kommer att uppmärksammas, var så säker, **Julius**!

Triss-Nisse

Så kunde årets segrare, adjutanten, pusta ut därnere i södern, och sluta bita på naglarna. Grattis Nisse till din tredje seger och jakten på B-C, som ju har fyra vinster.

WOK-CUP -94

1. Nils Hallgren	63
2. Per-Ulf Dahlström	60
3. Gunnar Hallström	50
4. Leif Andersson	48
5. Lars-Göran Nilsson	47
6. Svante Ekvall	42
7. Sven Persson	41
8. Torbjörn Spang	37
9. Robert Gustavsson	33
10. Hasse Matthing	26
11. Göthe Dahlberg	15
12. Hasse Mellqvist	12
13. Mats Dahlström	6
13. Gunnar Alvaeus	6
13. Sture Karlsson	6

Liksom **Julle** är segraren en litig tävlarer. Ingen sprang i år alla deltävlingarna men de nämnda, tillsammans med **Gunnar** och **Leif**, kom upp i 26 av 28. Cupparna sprang i medeltal 4 st och det är alltför få för att spänningen ska kunna hållas vid liv. Jag klagade i fjor på att flera inte alls deltog och det var likadant i år - 6 av 21 var inaktiva.

Men vi tar nya tag till nästa år. Regelöversynen får bli ännu noggrannare vid årsmötet i februari. Positivt var att det bara förekom en felstämpling och två brytningar på 63 starter. (Inte så bra för cupkassan dock.) Bra deltagande, som vanlig på vårsäsongen!

Själv föregick jag inte med något bra exempel i år. Skyller på mitt idoga pendlande till studierna i Uppsala som störde koncentrationen. Sen är det ju alltid svårt att ställa om från fastlandsterräng till... hm.

Nya Vok-farsor

Nya Vok-pappor står återigen på tur att väljas in. Observationsgruppen arbetar som vanligt under vintermånaderna med att kolla upp aktiviteter och eventuella meriter.

Och ni gamla ärrade VOK-cuppare! Spotta i navarna, olja upp kompassen, vrid ur svetbandet, putsa läsglasögonen, ladda pannlampan och sy igen alla revor i tävlings-dräkterna och i OL-själens och kom igen, sugna, till det tollte året av cupen.

Hasse Matthing
Wok-cup-General

nya

12 GEGGIGT PÅ ÅRETS 25-MANNA

Det blir som vanligt. Gå lite tidigare från jobbet på fredagsettermiddagen. Hem och rätta ihop de saker som man inte lade ner på torsdagskvällen. Är allt nödvändigt med? Kompasser, regnkläder, stövlar, vantar, mössor?

Samling på hamnen, där **ROLF** och **INGMARIE** som vanligt delar ut biljetter i blåsten. De här båtresorna är väl inte de roligaste vi vet, men jag tror i alla fall att de ger oss gemenskap och samhörighet inom klubben. Vi hinner sitta och prata med varandra om annat än laguppställningar, som i och för sig inte heller är så lätt, med tanke på att det är många sträckor av olika längd och att det finns bestämmelser om vem som får springa på respektive sträcka.

Vårt "hotell" denna fastlandsresa är Ravinens klubbstuga vid Heilsgården. Där sover vi gott. Stugan är till och med utrustad med turistsängar, så vi slipper ligga på golvet.

Efter det att vi intagit våra medhavda frukostar åker vi genom den stora staden till Järfälla. Närmare bestämt till Brukets Skidbacke, där årets 25-manna går av stapeln. Som vanligt vid stora tävningar är avstånden längre mellan parkering och TC, så vi traskar nog några kilometer med ryggsäckarna. När vi kommer fram till TC visar det sig att det blöta hostväderet förvandlat området till en enda stor kervring. Tur att stövlarna kom med! Inte nog med att det är joxigt, det blir också ganska kallt att gå omkring i geggamöjan. Här skulle egentligen behövas gaismar också! Många vuxna ser ut som lyckliga barn som får leka i ler!

Eftersom 25-manna har ca 350 startande lag är det inte lätt att hålla reda på vår placering under tävlingen. Vår slutplacering blir i alla fall 210 och det får vi anse som nysat, med tanke på det underlag vi har. När jag springer näst sista sträckan är jag tyckligt ovetande om att det är risk för omstart inför sistasträckan. Men jag tyckas i alla fall klara det med cirka 5 minuters marginal, och kan skicka ut **ANDREAS** före den stora omstarten. Här förresten själv varit med om detta en gång, när sista sträckan var damsträcka. Det var inte så kul! Vid första kontrollen var vi cirka 150 tjejer som skulle stampla på samma gång. Jag tror att tjejers arbete är många gånger vassare än killars.

När Andreas kommer i mål, har VOK än en gång lyckats fullfölja en 25-mannakavle. Alla har stämplat rätt vid sina kontroller. Undrar hur många vi egentligen haft tillsammans?

Det hjälper inte att springa om man är på fel väg! (Okänd tänkare)

Nästan hela 2-milalaget 1995 (?) - Jenny Ekvall, Linda Österdahl, Sara Gardell och Elin Larsson på sträcka 3. Foto: Hasse Matthing

Efter en välbehövlig dusch kan vi dra oss mot Stockholm igen och välja ett matställe. Tänk vad svart det är, när det finns så många att välja ibland! Vi hamnar till sist på en Kina-restaurang. När vi avnjuter "fyra små rätter" plus friterad banan känns det som om dagen varit lång. Det är skönt att åka till Ravinens stuga och slumra in.

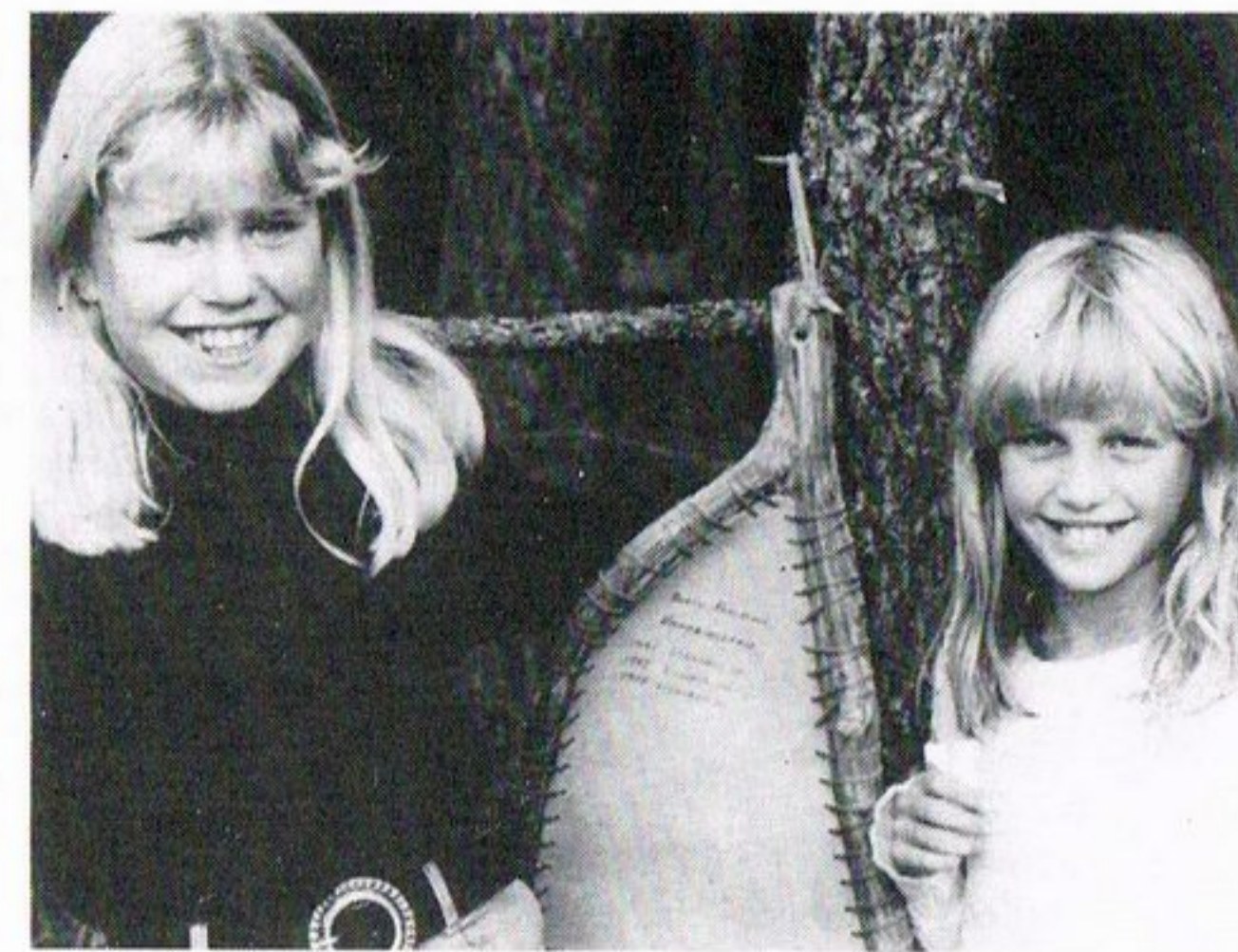
På söndagsmorgonen städar alla gemensamt i stugan. Tänk vad det går fort och snabbt, när alla hjälps åt! Vi åker åter norr om stan för att tävla i en kortdistanstävling i Rotebro. När **AINA** och jag skall följa med **RASMUS** till starten, går vi förbi en skola. Det slår mig plötsligt att här har jag varit förut! Efter ett visst letande i minnet, kommer jag på att just här övernattade vi när vi var på min första orienteringstävling på fastlandet, Regionmästerskapet, som det hette på den tiden. Det bör ha varit 1967 ungefär och jag sprang i YF (yngre flickor) då!

När de flesta kommit i mål, duschat och familjerna är hopsamlade igen, beger vi oss på shoppingrund. Det ryktas att man byggt ett nytt IKEA-varuhus i närheten. När vi tillfredsställt både mat- och köpbehoven, hinner vi även med ett besök hos släktingar, innan det är dags att åka mot Nynäshamn och baten.

LENA NYSTRÖM

OL-SKOLERESUMÉ 13 ELLER KONSTEN ATT VARA UNGDOMS LEDARE

ELENA ÖSTERDAHL och **LINNEA GUSTAVSSON** får representera våra duktiga ungdomar i kampen om vilken klubb som är störst!

Höstens OL-skola har nu tillfälligtvis gått i idé, och nog kan det kännas skönt för en och annan av oss att vila sig på lördagsförmiddagarna.

Nog skulle man också kunna slå sig för bröstet och säga att det här har vi gjort bra, med flest deltagare i både **LANTMÄNNEN CUP** och i **HÖSTTRÄFFEN?** (Vi har två rävskind hängande i VOK-stugan som bevis för detta under de senaste åren!). Men som de hängivna utbildare vi vill vara, så får vi inte slå oss till ro med detta. Planeringen inför kommande år måste snarast sättas igång!

Men innan dess några funderingar: OL-skoleledarna i VOK består idag till 95% av föräldrar, vilka nästan undantagslöst börjat sina orienteringsbanor i vuxen ålder. Detta innebär att vi är s k glada motionärer med målsättningar som möjligen sträcker sig till att placera sig på övre halvan i prislstan i någon B-klass (förslät, **ANKI!**). Detta smittar sannolikt också av sig på ledarskapet.

En förutsättning för att vara en bra ledare bygger mycket på engagemang och gott föredöme. Givetvis skulle våra orienteringsbarn tycka att det vore kul att få se sin egen ledare på bild i tidningens sportsida som segrare i någon av de yngre A-klasserna. Att peka för kompisarna i resultatlistan på en lätt, "gränad" gubbe, som kommit sexa i H35B klingar knappast lika högt!

När denne ledare sedermera skall försöka sig på att förmedla sina kunskaper och färdigheter räcker det knappast mer än halvvägs, speciellt inte när barnen har

blivit duktiga och behöver riktiga utmaningar för att utvecklas. Jag tror att detta kan vara en av anledningarna till att vi tappar många ungdomar i de yngre tonåren. Det här låter kanhända negativt i överkant, men jag tror att vi med kraft måste angripa problemet, innan det är för sent.

Låt oss se möjligheterna! För det första måste vi engagera flera av våra ungdomar som ledare, dock utan att vältra över ansvaret för hela utbildningen på dessa bland annat med hänsyn till skolarbete och egen träning. Föreningen skulle onekligen tjäna mer på att pusha för dessa som ledare än att ensidigt försöka driva dem till elitkarriärer. Även de ungdomar som inte vill satsa fullt ut på en tävlingskarriär skall ges en rejäl stöttning med kurser för ledare etc.

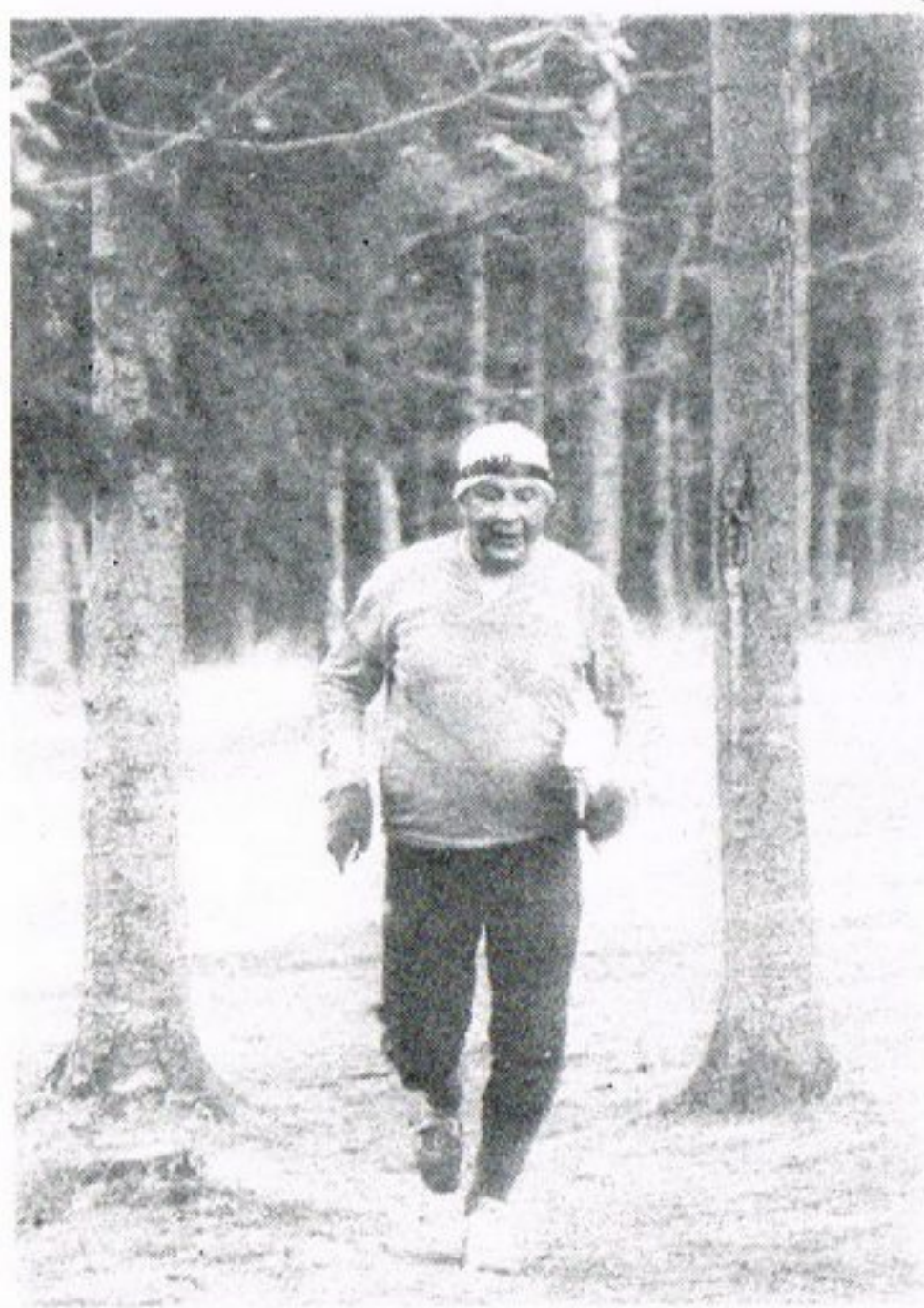
För det andra bör målsättningen för klubbens OL-verksamhet noggrant analyseras. Kanske är inte 10-milalagets sammansättning den viktigaste punkten i den målsättningen...

Med all sannolikt finns det säkert ingen entydig lösning för att nå en fullständig framgång i rekryterandet av nya orienterare. Men genom att föra en engagerad och allsidig diskussion, samt att utbilda och uppmuntra både gamla och nya ledare, kan vi säkert se framtiden an med tillförsikt.

Avslutningsvis vill jag rikta ett tack till både barn och ledare under årets OL-skola. Hoppas vi ses snart igen!

SVANTE EKVALL
Glad motionär och ledare

nya

Av **SVEN LARSSON**

1946 tävlade Bengt för första gången i orientering. Det var militära DM och, som flera gånger senare, segrade han, men, som många gånger senare, diskvalificerades han för att han slarvat bort startkortet. 1947 tog **ANDERS DAHLIN** med Bengt i Visborgs OK och sedan har det mest bara varit "träna bland träna".

"Mitt trevligaste minne från min aktiva tid" (du är ju fortfarande mer aktiv än någonsin! - förf. anm.), berättar Bengt, "var länsmatchen 1955 mellan Gotland och Kalmar. Jag var inte uttagen, utan kom med som reserv i sista stund. I tryckande värme och 17 långa kilometer satte jag mina namnkunniga konkurrenter på plats, och det kändes skönt att bli accepterad bland de stora skogsrävarna".

Bengt har väl inte direkt haft något gratis, vare sig som löpare eller som kartläsare. Men ingen har, som han, ambitiöst tränat upp sig. Jag vågar påstå att han ej är Gotlands bäste, men absolut **meste** orienterare. De träningar och orienteringar som Bengt **inte** deltagit i de senaste 40 åren, kan man säkert räkna på ena handens fingrar. Och än idag tränar han regelbundet tre gånger i veckan!

Att träningen gett resultat är ju bevisat. Under sin tid på militära skolor i Uppsala 1957-58, blev Bengt även en hejare i löpning. Bland namnkunniga landslagslöpare som **TAGE EKFELDT**, **BORIS JÖNSSON** m fl, firade Bengt en del triumfer, och var med om att vinna en del stadslopp och stafetter. Han vann bl a ett skolmästerskap på 1500 m på en tid under 4.20 min.

BENGT SÖDERLUND njuter
segers söma efter seger i läns-
kampen 1955.

AMBITIÖS, ENTUSIASTISK, ENVIS,
FÄRGSTARK OCH SNÄLL VOK-PROFIL

15

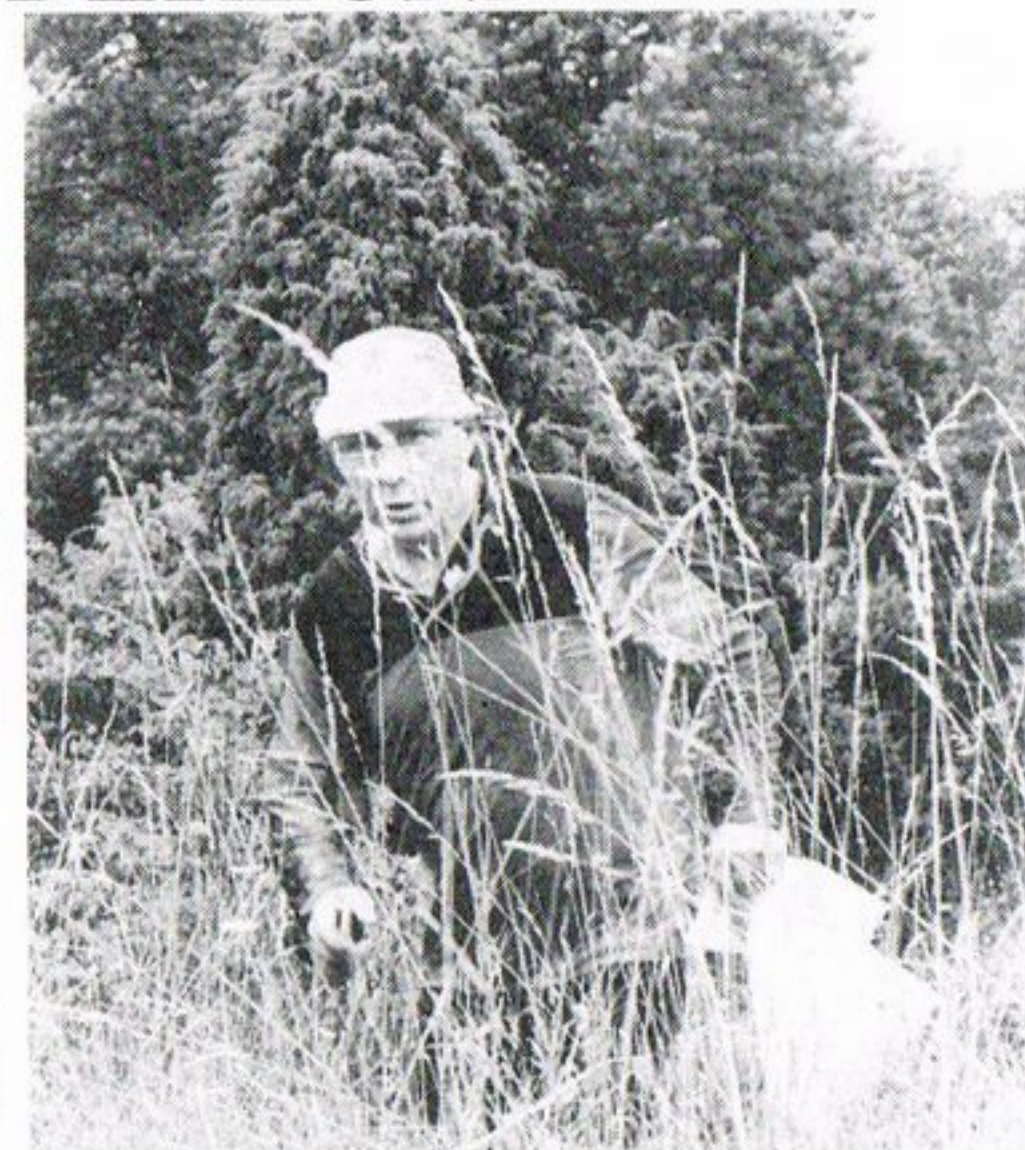
BENGT SÖDERLUND

1959, då Bengt åter var på P18 efter Uppsalatiden, vann Bengt, som förste VOK-are, den anrika 2-milen. Skrivaren av dessa rader minns denna tävling som en av de tuffaste som avgjorts. 27 km i Gothem-Norrlandsskogarna var en munsbit för den då vältränade Bengt Söderlund, som alltid haft förmågan att utklassa sina konkurrenter, när man minst väntar sig det. Jag har många, både positiva och negativa, minnen från budkavletävlingar tillsammans med Bengt. Ingen har, som han, förmågan att sätta färg på tillvaron, och de gånger, som han lyckats, är oförglömliga. De många gånger som vi vunnit militära tävlingar tillsammans, och inte minst armébudkavlen 1959 i Simlångsdalen, med sitt träningsläger då vi överraskade alla och åstadkom en liten knallsensation, har den färgstarke Bengt varit i sitt esse, både under tävlingen och efteråt.

Eller vad sägs om DM-budkavlen 1955, då Bengt vann nattsträckan, 30 minuter före närmaste man, och höll hela förläggningen vaken (man övernattade i regel på ett höloft och fick ej lämna platsen förrän man växlat över till andra sträckan på söndagsmorgonen), och höra hur han spikade alla kontrollerna: "Till första kontrollen var det 4200 meter och jag sprang kompass och stegade. Efter 4200 steg stannade jag, ingen lykta, full fart framåt 100 m, ingen lykta, höger om (man sprang i fyrkant för att kompensera fel i stegning och riktning) och framåt i 20 m och rakt i lyktan! Sen snubblade jag på alla de andra kontrollerna. Synd att det var nattsvart för mina kompisar på andra och tredje sträckan, trots att de sprang på dagen! Vi fick ju stryk av ett Bro-lag. Men där var det i alla fall en Folebo, **SVEN LÖFGREN**, som gjorde ett kanonlopp, nästan lika bra som mitt!"

Bengt har alltid varit en entusiast och en plikttrogen människa i allt han företagit sig. Jag vågar påstå att han ägnat sina snart 70 år till 40% åt arbetet som militär, 40% åt Visborgs OK och orienteringen och 20% åt sin familj. På 60-talet var Bengt sekreterare i klubben i nio år. Då var han också en trogen arbetare vid VOK-stugan och han berättar entusiastiskt om hur han, **ANDERS** och **MANKAN** kl 1630 den 31 december 1966 trampade i sista golvbrädan i VOK-bastun. Markägaren, **VON KOCH** vid St. Vede, som tog sin nyårspromenad på järnvägsbanken och förvånades över de duktiga VOK-arna, passade på att önska **GOTT NYTT ÅR!**

Värt att berätta är också Bengts engagemang med el-ljusspåret. Vi hade ansökt om bidrag från Nathorsts stiftelse, men inte fått något svar. Tillsammans med sin hustru var Bengt på besök i Stockholm och fick se en skylt med namnet **NATHORST**. "Vänta!" sa Bengt till

sin hustru, "dem skall jag prata med!". Gick in på kontoret och frågade en dam bakom skrivbordet: "Visborgs OK har ansökt om pengar till ett el-ljusspar. När får vi dem?" Damen i fråga stirrade förvånad och började leta bland mappar och i pappershögar, och längst in under fann hon ett papper från sekreteraren i Visborgs OK, och sa att de skulle behandla alla papper i tur och ordning. "Då är turordningen den här", sa Bengt, och lade VOK:s ansökan överst. "Om en timme kommer jag tillbaka och vill ha svar". Han kom tillbaka, men fick inget besked. Han slog då näven i bordet och sa: "Klockan fem skall jag åka hem och då går jag förbi och skall ha pengarna!". Givetvis fick han inga pengar klockan fem, men han fick ett positivt besked, och det dröjde endast en vecka innan vi fick vårt bidrag. Ja, nog har han varit en handlingens man, Bengt Söderlund.

Bengt har under årens lopp erövrat 11 DM-tecken i orientering och 1 i skidlöpning (!). Det första erövrade han som 39-åring och det sista kommer säkert då han börjar tävla i klasserna H80 eller H90. Detta är, om inte annat, bevis för att man genom idog, ambitiös träning och satsning kan nå långt och ha behållning av sin idrott och hobby.

Ambitiös, envis, entusiastisk, plikttrogen, färgstark, spontan, snäll och förnöjsam karaktäriserar **BENGT SÖDERLUND**, som är en verklig **PROFIL**, vilka vi har så få av nu för tiden, men så väl behöver. **nya** göra tillvaron behagligare!

Träna, träna och träna har alltid gällt för "**PROFIL-LEN**" **BENGT SÖDERLUND**. Här tränar han bland träna. Ofta ser han inte OI-skärmen för alla träna

BENGT SÖDERLUND föddes 1927 och, tillsammans med fem syskon, växte han upp i barndomshemmet vid Hellvigs i Fole, denna socken på mellersta Gotland, där många duktiga orienterare haft sin hemvist. T ex kom de fyra syskonen **LÖFGREN**, som på 40- och 50-talen vann många tävlingar och Gotlands första tröjmästarrinna **MAJ-BRITT BENDELIN** från Fole, liksom vara mesta tröjvinnare **NISSE KARLSSON** och **RONNY LILJEGREN**. Tillsammans med **KURT** och **ERIK LÖFGREN**, som idag är toppar bland Gotlands orienterare, finns det 27 mästartröjor med Fole som hemvist!

Den gode Bengt föddes visserligen inte till någon orienterare och ej heller ägnades ungdomsåren i Fole åt några idrottsliga övningar. Men de fattiga och kärva barndomsåren på heden i Fole/Landre-skogarna, med långa skolvägar till fots, har säkert danat och fostrat denne plikttrogne, envise och ambitiöse skogsluffare till den färgstarke idrottskampe som **BENGT SÖDERLUND** har varit och fortfarande är.

VISBORGS OK

Box 1245
621 23 VISBY

B FÖRENINGSG- BREV

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv avflyttning återsändes försändelsen med uppgift om ny adress.

VOK-NOTISER

VOK PROFILERNA

Eko är modellen för denna kar' som han ropar i skogen får han svar!

INNEHÅLL

- Sid 2: JoHan Johan!
- Sid 3: OL-sektionens Kaj W
- Sid 4: VOK vecklas ut!
- Sid 5: Brävikendansarna på Gotland
- Sid 6: Ingrid Enekvists Färödagbok
- Sid 7: VOK fyller 50! Utmaningen
- Sid 8: Vad har de gemensamt?
- Sid 9: De gillar att träna tillsammans!
- Sid 10: Adjutanten vann igen!
- Sid 11: Enduro med ny hamburgeria
- Sid 12: Årets 25-manna
- Sid 13: OL-skoleresumé
- Sid 14: 50 år med VOK
- Sid 15: Bengt Söderlund
- Sid 16: VOK-Profilen

**FAMILJEN FRANSSON ÖNSKAR ALLA
EN GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR!**

VOK-LOTTERIET

Augusti:

79 Bertil Hörnell

74 Göran Fredriksson

September:

28 Björn Fransson

Oktober:

63 Margareta Östensson

16 Britt Johnsson

November:

66 Lilian Gardinge

66 Lilian Gardinge

Ring 21 89 97, **BERITH HALLGREN**, om du vill veta mer om VOK-lotteriet eller vill köpa lottandelar! Redaktören rodnar och ber om ursäkt till Berith för fadäsen med hennes efternamn i förra numret. (BF)